

Giới thiệu Hương Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đổng

Truyện Hương Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đổng của tác giả Thu Phong Uyển Hề là một truyện ngôn tình cổ trang, nữ phụ, xuyên nhanh.

Thế giới thực chất chỉ có một, chưa có ai có thể chứng minh điều đó. Vũ trụ vô tận, bao người tranh cãi, lại không có một câu trả lời nào được sáng tỏ. Thế giới và đời người dường như là một công thức hết sức phức tạp, bất kì một số liệu nào thay đổi cũng có thể khiến cho quá trình tiếp diễn thay đổi, nhiều số liệu biến đổi, chính là thay đổi cả kết quả.

Bạn đang đọc truyện *Hương Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đổng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Kỳ Nguyên

[Thế giới thứ nhất] Bia đỡ đạn tiểu thư không cam lòng.

Thế giới thực chất chỉ có một, lại chưa ai có thể chứng minh điều ấy. Vũ trụ vô tận, bao người tranh cãi, lại không có một câu trả lời nào được sáng tỏ.

Có ánh sáng, đồng thời cũng có tối tăm; có đàn ông, đồng thời có phụ nữ; có yêu, cũng như thế có hận. Thế nhưng lại không ai lý giải được, phải chăng ánh sáng thực sự đại biểu cái thiện, tối tăm là đại diện cho cái ác; đàn ông thực sự là trời, còn phụ nữ lại là đ; yêu phải chăng chính là năng lượng vô tận, còn hận có đúng là vực sâu tăm tối hay không

Thế giới và đời người dường như là một công thức hết sức phức tạp, bất kì một số liệu nào thay đổi cũng có thể khiến cho quá trình tiếp diễn thay đổi, nhiều số liệu biến đổi, chính là thay đổi cả kết quả.

Rất nhiều người thích dùng hiệu ứng bướm bướm (*) để hình dung điều này, thật ra cách để biểu đạt cũng không khác gì hiệu ứng đó.

(*) Hiệu ứng bướm bướm (Butterfly effect) là một cụm từ dùng để mô tả khái niệm trong lý thuyết hỗn loạn về độ nhạy cảm của hệ đối với điều kiện gốc (sensitivity on initial conditions). Vốn được sử dụng ban đầu như một khái niệm khoa học đơn thuần, hiệu ứng cánh bướm sau đó đã được nhắc đến nhiều lần trong văn hóa đương đại, đặc biệt là trong các tác phẩm có đề cập tới quan hệ nhân quả hoặc nghịch lý thời gian.

Kỳ Dung Vũ chỉ là một cánh hồ điệp (cánh bướm), nhưng lại là số liệu biến đổi lớn nhất của công thức tính toán rắc rối kia. Thế nhưng cô không phải virus, không phải nhà nhân đạo, càng không phải là người số đỏ hay người bị kịch, ít nhất thì chính bản thân Kỳ Dung Vũ cho rằng như vậy.

Cô chỉ muốn hoàn thành khế ước, làm tròn tâm nguyện của các người ủy nguyện, để rồi đổi lấy một cơ hội để bắt đầu lại cuộc sống của chính bản thân mình.

Dù thế nào, cô cũng chỉ mong muốn: sống sót

Người khế ước: Kỳ Dung Vũ

Giới tính: Nữ (không thể đổi)

Tuổi: 24

Dung mạo: 62/100 (bên ngoài)

Vũ lực: 20/100 (lực công kích)

Tinh thần: 34/100

Trí lực: 55/100 (trí tuệ của nhân vật)

Thể chất: 38/100 (cường độ thể chất phối hợp với vũ lực)

Mị lực: 37/100 (đối với người khác phái/ tính thân thiện với người khác)

May mắn: 25/100(không thể thêm)

Kỹ năng: Không

Năng lực đặc thù: Không

Điểm phân phối: 0

Lễ gặp mặt: Li xì ngẫu nhiên *1

Kỷ Dung Vũ lơ lửng trên không trung, nhìn bản thân đang trong tình trạng người thực vật bên trên giường, sắc mặt không có một chút biểu cảm. Trên xương quai xanh của linh hồn cô có ấn ký của khế ước, chỉ vền vẹn một chữ “Khế”, chỉ đến khi cô hoàn thành nhiệm vụ, cái chữ này cũng biến mất, đồng thời khế ước của cô mới có hiệu lực. Mà trong nhiệm vụ, thuộc tính cùng kỹ năng cô học được chính là thù lao.

Nỗ lực, rồi sau đó lại được báo đáp.

Anh cho tiền, tôi làm việc cho anh, chuyện này rất công bằng. Mặc dù cô biết rằng đôi khi thứ mà bản thân nhận được có thể không bằng nỗ lực mà mình đã làm. Thế nhưng, đối với cô mà nói, tình trạng hiện giờ đã làm chính bản thân đủ thỏa mãn.

Kỷ Dung Vũ nhìn thuộc tính của bản thân, buột miệng thở dài.

Trong tất cả các thuộc tính, ngoại trừ dung mạo tạm vượt qua yêu cầu, hẳn cũng được tính là một giai nhân xinh đẹp thanh tú, thế nhưng giá trị vũ lực và may mắn thậm chí còn chưa đến 30. Trí lực còn chưa đạt đến điểm tiêu chuẩn, chỉ là một người tiếp thu hơi chậm, sức quyến rũ cùng tinh thần nát bét, chẳng trách bản thân sẽ ở chỗ này.

Cô không có hệ thống, cũng chẳng có không gian.

Trước mặt cô chỉ có một quyển trục màu vàng, phẳng phất như thánh ý của bậc đế vương thời xưa. Quyển trục đó từ từ mở ra, trên đó ghi thể giới cô sắp tiến vào, các nhân vật trong đó, và cuối cùng chính là tâm nguyện của nguyên thân.

Cô không có một cơ hội khác để làm lại, cô không được phép thất bại bất cứ nhiệm vụ nào.

Cô nhìn những dòng chữ trên quyển trục nhàn nhạt thở dài. Trong lòng suy nghĩ thế nào là “li xì ngẫu nhiên”, chắc giống như chơi game có quà bất ngờ ư?

Nghĩ thế, cô trực tiếp mở ra li xì. Trên quyển trục, dòng chữ “li xì ngẫu nhiên” bỗng biến thành “Đạo cụ đặc thù: Bản đồ dẫn đường”. Trừ cái này ra, không có gì cả.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Kỷ Dung Vũ

Là cô nghĩ nhiều.

Kỷ Dung Vũ tự giấu cười cười, bắt đầu nhìn cái gọi là “Bản đồ dẫn đường”.

Bản đồ cực kì hoàn mỹ, địa hình xung quanh, đường xá giao thông trong vòng mười dặm được biểu thị hết sức chi tiết. Chức năng lớn nhất chính là phân rõ ra đẳng cấp nhân vật: Người qua đường, người cần báo thù,... Dù sao đi nữa, đối với Kỷ Dung Vũ mà nói, món quà này vô cùng hữu ích.

Không đợi cô tự cảm thán vận may của mình siêu nice, chữ trên quyển trục bỗng nhiên biến mất, thay vào đó là những dòng chữ màu vàng chói lọi khác, từng chút một miêu tả kịch tình của thể giới cô sắp bước vào.

Vườn trường văn? Cái quý gì.

Không đợi cô chửi mắng, một vòng xoáy bỗng xuất hiện trên quyển trục, nháy mắt, Kỷ Dung Vũ bị cuốn vào đó.

...

[Thể giới 1: Bìa đỡ đạn tiểu thư không cam lòng]

“Đinh.” Tiếng kim loại rơi xuống sàn nhà phát ra tiếng chói tai, đầu răng nhỏ bé, nhưng trong đại sảnh to lớn tĩnh mịch này trở lên vô cùng rõ ràng.

Kỷ Dung Vũ bỗng cảm thấy đầu đau đớn, choáng váng, cảnh tượng trước mặt từ màu đen chuyển sang trắng xóa, trong nháy mắt, bản thân cô dường như không thấy tiêu cự. Bàn tay trống không còn đang vươn ra giữa không trung, từ trong dạ dày xộc ra từng mùi ghê tởm.

Lại là tiếng kim loại va chạm, tuy nhiên so với tiếng chói tai lúc này, lại mang đủ bình tĩnh ưu nhã. Tiếng kia cực kì nhẹ, nhưng vẫn khiến người nghe đủ rõ.

Dường như người đang nói không ngồi gần đây, bởi tiếng nói của người đó có chút xa xôi.

“Kỷ Dung Vũ, mày đang làm cái gì?” Giọng nam mang theo uy nghiêm lạnh lùng, có chút trầm thấp, trong tiếng nói còn lộ ra sự ghét bỏ trách cứ. “Kỷ gia chúng tao có dạy mày lễ nghi như vậy sao?”

Sau mười giây, linh hồn của Kỷ Dung Vũ mới đủ hòa hợp với nguyên thân. Nhìn hoàn cảnh lúc này, lại nhớ đến câu chuyện của nguyên thân, Kỷ Dung Vũ lặng lẽ mắng chửi. Đối với “Kỷ Dung Vũ” lại có một loại cảm xúc tiếc không thể rèn sắt thành thép, đồng thời còn có chút bất đắc dĩ cùng thương hại.

Câu chuyện này là điển hình của thể loại “Cô bé lọ lem” hiện đại, tên là “Nụ hôn của Tường Vi”. Chuyện kể về một cô nàng lọ lem cực kì thông minh kiên trì tên Bạch Tường Vi, thiếu nữ này bằng thành tích ưu tú của bản thân, thi đỗ trường quý tộc nước Z, được liên thông đại học, cũng tại đây, Bạch Tường Vi đã gặp được hoàng tử của đời mình.

Cùng hầu hết các cuốn tiểu thuyết vườn trường khác nhau, nữ chính Bạch Tường Vi trong câu chuyện này không phải là một đóa bạch liên hoa. Trái lại, cô gái này đặc biệt thông minh bản lĩnh, cô ta dùng ưu thế của mình để cố gắng đi lên, là một đứa trẻ nhà nghèo nỗ lực hướng tới cuộc sống phía trước. Bản tính trong sáng nhưng không kém phần kiên trì, đôi mắt đen trong trẻo, quần áo bình thường che giấu dáng người mảnh mai, thành tích ưu tú cùng khuôn mặt xinh đẹp chính là tư bản của Bạch Tường Vi.

Nếu nói cô ta không có một chút ý nghĩ nào về việc đi tìm một chỗ dựa trong trường quý tộc này thì là nói dối trắng trợn. Nhưng Bạch Tường Vi đủ thông minh, cô ta không mơ ước xa vời đến việc có thể vươn tới chỗ đứng của các “hoàng tử” trong trường. Vậy mà thế nào cô ta cũng không ngờ được, diễn biến lại xảy ra những điều “kinh hĩ”, từ đó dẫn thẳng đến kết quả cũng khiến cô ta vui mừng không kém.

Trái ngược hoàn toàn với “lọ lem” Bạch Tường Vi, nguyên thân sinh ra ở gia đình nhà giàu, cao quý, xa xỉ. Nhưng đồng thời cũng giống cô ta ở điểm, cuộc đời của nguyên thân có quá nhiều điều không hề hoàn mỹ. Ví dụ như ngôi cách mình không xa- người cha lạnh lùng, lộ rõ vẻ ghét bỏ, người “mẹ” xa lạ, cùng với hai người anh coi mình là không khí.

Không sai, nguyên thân là con riêng của nhà họ Kỷ, đầu rằng nàng không có bất kì âm mưu quỷ kế nào, mẹ nguyên thân cũng không mang lại bất kì uy hiếp nào, đầu rằng nguyên thân được thừa nhận là tiểu thư duy nhất của nhà họ Kỷ, nhưng vẫn không tài nào che giấu được sự thật rằng, nàng, là con tư sinh. Nguyên thân xinh đẹp, hào nhoáng, kiêu hãnh, đây chính là vẻ ngoài mà hào môn như nhà họ Kỷ bắt nàng phải có. Kiêu căng, xa xỉ, chính là những gì mà “người nhà” không quan tâm nàng, cho rằng nàng như thế.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Người Nhà

Nguyên thân “Kỷ Dung Vũ” được dạy dỗ cực kì tốt, chính là điển hình “ngực to não nhỏ”, là một bình hoa xinh đẹp nhưng IQ không thể cứu chữa, là loại con gái thích hợp để liên hôn gia tộc. Nguyên thân từ trước đến nay luôn hiểu địa vị của mình, nên bản thân nàng cũng tiếp nhận vận mệnh nhà họ Kỷ dành cho nàng. Tận cho đến khi nữ chủ “lọ lem” đi vào tầm mắt của nàng, đánh chú ý đến vị hôn phu của nguyên thân- cũng là “hoàng tử” của trường quý tộc- Hiến Viên Hành Dã.

Hiên Viên Hành Dã cuồng dã, lạnh lùng, mắt cao hơn đầu lại đẹp trai chính là thần tượng, người tình của toàn bộ nữ sinh trong trường. Mà cái bánh thịt Hiến Viên Hành Dã này lại lập tức rơi trúng ngực nguyên thân, khiến nguyên thân “Kỷ Dung Vũ” cảm thấy, có lẽ đời này của nàng cũng không đến nỗi tồi tệ, có lẽ nàng, vẫn sẽ cảm thấy được hạnh phúc. Nhưng nàng lại quên mất một điều, hương bánh thơm ngon dễ làm chó đói bị hấp dẫn, mà bánh quá lớn, cũng dễ dàng đè chết người.

Lọ lem lúc ấy vô tình cùng hoàng tử có chút quan hệ, vừa lúc cần thiết, hoàng tử mang nguyên thân ra làm bia ngắm, đồng thời làm dao sắc. Vừa vạch trần được thân phận “chim sẻ muốn làm phượng hoàng” của nữ chủ, vừa lột bộ mặt xấu xí của “vị hôn thê” là nguyên thân, khiến hắn có thể từ chối cửa hôn nhân hắn chẳng thích chút nào. Đây đúng là “một hòn đá trúng hai con chim”.

Nguyên thân “Kỷ Dung Vũ” khát vọng tình cảm, lạc lối dưới sự “dụ dỗ” của hoàng tử, bắt đầu đối phó với nữ chủ “tâm địa không sạch sẽ”. Nàng cho nữ chủ rất nhiều vật cản, nhưng bằng may mắn với “nghệ lực” không ngừng vươn lên, lọ lem đã thông minh phản kháng. Cũng vì thế, Hiến Viên Hành Dã bắt đầu có hứng thú với Bạch Tường Vi, sau khi thấy được sức quyến rũ của cô ta, hoàn toàn đem trái tim dâng lên cho nữ chủ.

Vì vậy, nguyên thân “Kỷ Dung Vũ” làm nhiều chuyện xấu xa bị “đưa ra ánh sáng”, bị cười nhạo, bị khinh thường. Mà lọ lem lại kéo “chiến lợi phẩm” của cô ta- hoàng tử đến chỗ con người đau khổ ấy, rộng lượng mà tha thứ cho nàng. Nhưng “Kỷ Dung Vũ” đã thân bại danh liệt, bị gia tộc lạnh lùng vô tình ấy trục xuất, cuối cùng phải làm vợ kẻ kẻ phú thương đã hơn bốn mươi, vậy mà kẻ phú thương ấy cũng lạnh bạc ngược đãi nàng. Sau khi phú thương đó chết, cuộc đời của nguyên thân âm đạm không chút ánh sáng, ngay cả chút dĩ sản cũng không có lấy một xu.

Nguyên thân “Kỷ Dung Vũ” quả thực yêu Hiến Viên Hành Dã, nhưng tình yêu của nàng lại không phải loại như say như si, cuồng mê chấp ngộ, tựa như nàng cũng không đánh cược toàn bộ tài sản của mình vào canh bạc đỏ đen mà nàng không chắc chắn. Đối với nguyên thân mà nói, loại tình yêu này giống như một loại cứu rỗi. Nguyên thân xác thực đã cho Bạch Tường Vi không ít tiểu xảo nhỏ, nhưng cũng chỉ gây phiền, chứ không hề ảnh hưởng gì đến đời sống của cô ta, thế nên theo mặt lí thuyết mà nói, nguyên thân cũng không phải người xấu xa âm hiểm.

Nàng một đời âm thầm nhưng lại không phải bị kịch, cho nên ủy thác của nguyên thân cũng không tính là khó khăn, Kỳ Dung Vũ suy nghĩ, hẳn là bởi vì đây là lần đầu tiên cô làm nhiệm vụ chẳng?

Nội dung ủy thác: Không cần tiếp tục yêu người không xứng, mang hy vọng ký thác vào một người khác. Đừng mong mọi thân tình, tránh gia tộc bạc tình bạc nghĩa ảnh hưởng đến tương lai. Nếu như có thể tìm đến một người thực sự yêu thương mình, mong có thể vui vui vẻ vẻ, bình bình đạm đạm bên người ấy cả đời.

“Xin lỗi, cha” Kỳ Dung Vũ cúi đầu, cũng buông cả chiếc nĩa trên tay xuống. Vì ngồi cách cô quá xa, cha Kỳ, mẹ Kỳ cùng hai anh trai không hề nhìn thấy biểu cảm trên gương mặt của cô.

Cha Kỳ không thèm nhìn mặt con gái, căn bản không hề biết rằng trong khoảnh khắc ngắn ngủi ấy, người ngồi trước mặt đã không phải là con gái hắn. Cha Kỳ chỉ lạnh lùng cầm tờ báo lên, nghiêm khắc lại ghét bỏ nói với cô:

“Hôm nay không được phép đến trễ, đây là ngày đầu tiên mày bước chân vào học viện quý tộc, đừng quên, mày là tiểu thư nhà họ Kỳ.”

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Học Viện Quý Tộc.

“Vâng, thưa cha.” Kỳ Dung Vũ ngoan ngoãn trả lời.

“Xi~” Anh trai thứ hai Kỳ Từ Duệ chỉ hơn Kỳ Dung Vũ nửa tuổi cười nhạo: “Xem ra mày ở nước Mĩ bốn năm vẫn có tí tác dụng đấy, so với lúc mới bước vào nhà họ Kỳ bọn tay thì tốt hơn nhiều.”

Kỳ Từ Duệ đã học ở trường quý tộc học viện hơn hai năm, tuy nhiên do từ nhỏ đã tiếp thu giáo dục tinh anh nên so với Kỳ Dung Vũ nửa đường mới học, tất nhiên là cao cường hơn nhiều. Vì vậy giờ đây anh ta đã là sinh viên năm hai, đồng thời còn là nhân vật phong vân (*) của trường.

(*)Phong vân: Làm mưa làm gió.

Anh trai cả nhà họ Kỳ, Kỳ Từ Khuẩn đã sớm tốt nghiệp hai năm trước, giờ đây đã đi làm ở công ty nhà họ Kỳ, là người đàn ông kim cương mà bao quý cô đồ mắt nhớ thương.

Cũng do nguyên chủ chỉ kiêu ngạo ở bên ngoài, trong nhà ngược lại chẳng khác nào không khí, thậm chí còn có thể nói là có chút nhát gan. Kỳ Dung Vũ hít sâu một hơi, cực lực ngăn lại nổi nhục nhã phẫn nộ ở trong lòng.

Điều này có chút không đúng thì phải, bởi cô đã từng luyện đến mức “mình đồng da sắt”. Phải chăng là cô bị ảnh hưởng chút phần nộ từ nguyên chủ, hay tại vì nghe đến tên mình, mới cảm thấy cũng có chút ghen ghét cùng đau thương?

Mẹ Kỳ từ đầu đến cuối không nói lời nào, bà không phải là người không tốt, cũng chưa từng đối xử tệ bạc với cái đứa con riêng này. Đối với bà mà nói, Kỳ Dung Vũ chỉ là không khí, cứ coi như cô không tồn tại là được.

Kỳ Từ Khuẩn ưu nhã để chiếc nĩa xuống, lau lau khóe miệng: “Cha, mẹ, con đi làm đây.”

“Được, trên đường nhớ đi cẩn thận.” Mẹ Kỳ, cha Kỳ ngẩng đầu lên, mỉm cười với đứa con trai ưu tú nhất của mình.

“Con đi học đây.” Kỳ Từ Duệ đứng lên, không thèm liếc Kỳ Dung Vũ, cùng anh trai trước sau rời khỏi phòng ăn, khởi động xe của bản thân, người đi làm, người đi học.

“Cha, mẹ, con cũng nên đi học.” Kỳ Dung Vũ cũng đứng lên.

“Được, để ông Lý mang mày đi.” Cha Kỳ không hề ngẩng đầu.

Kỳ Dung Vũ nhận lấy túi sách mà người hầu gái đưa cho mình, nhớ tới tâm nguyện của người ủy thác, liền nghĩ tới ước mơ của nguyên chủ về chiếc xe đạp bị ném trong góc, cơ hồ đã bị lãng quên, do dự thật lâu mới nói với cha Kỳ: “Cha, nếu được, con muốn đi xe đến trường.”

Yên lặng.

Đang xem báo, động tác của cha Kỳ bỗng nhiên dừng lại, ánh mắt sắc bén áp bức lộ ra từ sau tờ báo, có chút bất mãn, lại dường như đang quan sát Kỳ Dung Vũ, thấy khuôn mặt cô “trắng bệch” mới lại cúi đầu xuống: “Tùy mày.”

“Cảm ơn cha.” Kỳ Dung Vũ kích động cảm ơn, khuôn mặt tràn đầy tươi cười, lúc này mới mang theo cặp sách chạy ra ngoài.

Tiếng cảm ơn này, khiến lòng cha Kỳ nhaoáng lên, nhưng ngay lập tức lại chẳng còn chút cảm giác gì.

Chiếc xe trong kho hàng được lấy ra với tốc độ nhanh nhất, sạch sẽ như vừa mới mua.

Học viện quý tộc rất lớn, đi xe đạp tới học viện kỳ thật là việc vừa lãng phí thời gian lại vừa lãng phí tinh lực. Mỗi ngày kiên trì như vậy, đối với các công tử tiểu thư quý tộc mà nói, gần như là chuyện không có khả năng xảy ra. Chịu khổ và kiên trì là một chuyện, nhưng kế hoạch và thời gian của họ lại là một chuyện khác hoàn toàn. Thế nên, cha Kỳ không chút nghi ngờ, cái thứ chủ nghĩa lãng mạn của cô con gái Kỳ Dung Vũ này, chắc chắn sẽ không duy trì được đến ba ngày.

Kỳ Dung Vũ đương nhiên biết rõ điều này, nhưng cô cũng có quyết định của bản thân mình.

Xe đạp, dễ khiến người ta nhớ đến ở tuổi thanh xuân đã từng có khoảng thời gian nhanh như gió lướt qua để đuổi theo tình yêu. Chiếc xe đạp này tại thế giới của nguyên chủ “Kỳ Dung Vũ”, cả một đời cũng long đong không dám lấy ra, mà cô Kỳ Dung Vũ, vào ngày đầu tiên đến thế giới này, sẽ triệt để đánh nát, hủy diệt mọi thứ.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Nữ Chính

Editor: Mạc Nhiên

Beta: Grey Vũ

Trong suy nghĩ cô đang ảo tưởng, muốn hủy diệt một thứ gì đó của người ủy thác, thì phải làm thế nào đây?

Kỳ Dung Vũ đeo cặp sách, nhàn nhã đạp xe, mặc cho gió cuối hè nghịch ngợm thổi qua mái tóc dài của mình. Váy đồng phục học việc Bauhinia quý tộc được đặc chế rất xinh xắn, xòe ra trông như đang bay múa, thế nhưng mặc ở trên người cô cũng không làm giảm đi nửa phần ánh sáng của nó.

Kỳ Dung Vũ có một làn da mịn màng và dáng người rất đẹp, hai chân thon dài như ngọc, đạp xe giống như theo nhịp điệu mà đạp gió, chỉ thấy đôi giày da màu đen tinh xảo theo bàn đạp vẽ ra một vòng tròn có quy luật. Mái tóc dài của cô bay lượn trong gió, tóc nâu đậm hơi xoăn, mang theo chút sắc thái của Tây phương. Cô có một đôi mắt biết cười xinh đẹp khiến người nhìn cảm thấy khó hiểu, khóe mắt hơi nhếch lên, kiều ngạo, sắc bén, còn có tùy ý cùng lạnh lùng.

Đây là một bức tranh yên tĩnh nhưng lại đặc biệt xinh đẹp, không hiểu vì sao động thái của cô lại mâu thuẫn tới mức khiến người ta nghĩ muốn đến gần.

Ân Hiền Vũ ngồi trên xe, nhìn ra ngoài cửa sổ, bỗng thấy một cảnh tượng như thế. Hình ảnh thoáng qua trong giây lát, lại để lại dấu ấn không thể nhòa suốt cả một đời.

Ô tô và xe đạp tựa như tượng trưng cho khoảng cách xa vời, thoáng đi qua nhau, lần đầu tiên Ân Hiền Vũ làm cho tài xế ngừng xe, anh an tĩnh ngồi ở trong xe, từ phía sau ngắm thiếu nữ đang chậm rãi đạp xe về phía trước, không hề bước chân xuống xe.

Lần tiếp theo kẻ vai, trong nháy mắt, thiếu nữ dường như cảm giác được gì nên nghiêng đầu, theo động tác cô, tóc dài che khuất từ mũi đến nửa khuôn mặt, chỉ để lại cặp mắt phẳng phát chứa cả thế giới, lại như thể không có gì để trong đôi mắt ấy. Bản thân anh biết rõ ràng, cô không có khả năng xuyên thấu qua cửa sổ xe, nhưng không biết vì cái gì, trái tim Ân Hiền Vũ nhảy lên một nhịp nặng nề. Không đợi anh ý thức được chuyện gì vừa xảy ra, thiếu nữ đã trở về trạng thái cũ, tiếp tục nhịp điệu thuộc về mình, chậm rãi rời khỏi tầm mắt bản thân.

”Cậu chủ.” Qua kính chiếu hậu, tài xế im lặng nhìn kính chiếu hậu một lúc lâu, vì không có sự cho phép của cậu chủ nhà mình nên cũng không dám tự ý lái xe đi, chần chờ nói.

Ân Hiền Vũ quay đầu lại, bỗng nhiên thấy được gương mặt của chính mình phản chiếu trên tấm kính trên cửa sổ chiếc xe.

Thâm thúy, lạnh nhạt, vô tình, khóe miệng hơi giương lên.

Anh đột nhiên nở nụ cười, có chút tinh nghịch. Ngón trở dài nhọn hoàn mỹ đặt ở cửa xe, gõ gõ nhẹ nhàng tạo nên một nhịp điệu độc đáo rồi nhẹ nhàng vất chéo chân lại, đồng phục tây trang của học viện như trang phục dạ hội làm dáng vẻ của anh càng thêm lộng lẫy:

”Đi.”

”Vâng.”

...

Ngay trước mặt là cổng chính của học viện Bauhinia quý tộc, Ký Dung Vũ nhìn phạm vi đánh dấu màu đỏ- ký hiệu của nữ chính, nam chính là ký hiệu màu lam (màu xanh da trời), còn nam phụ ký hiệu màu lục (màu xanh lá cây), nữ phụ ký hiệu màu hồng nhạt, cùng với những người đi đường nhỏ bé ký hiệu màu xám tro ở bên phải trên góc bản đồ, hơi nở nụ cười.

Bản thân Ký Dung Vũ ký hiệu là màu vàng, nhân vật liên quan là màu trắng, mà nhân vật đặc biệt, lại là màu tím.

Ví dụ như cha Ký, mẹ Ký là màu trắng, còn Ân Hiền Vũ lại là màu tím.

Nếu như là người ủy thác, Ký Dung Vũ nghĩ, chỉ sợ ký hiệu sẽ là màu hồng nhạt hoặc màu trắng trong truyền thuyết, mà cũng chưa chắc được làm nữ phụ để làm nổi bật cho nữ chính, có lẽ chỉ có thể làm nhân vật liên quan.

Mà đối với Ký Dung Vũ mà nói, tại thế giới này, cô có hai bàn tay vàng. Một cái là nội dung câu chuyện, còn một cái khác chính là cái thứ 360° không góc chết bao gồm các mặt kia- bản đồ định vị.

Cho nên, xe đạp của Ký Dung Vũ và Bạch Tường Vi đụng vào nhau là chuyện rất bình thường. Đương nhiên, hai chiếc xe đạp đã thành công ngăn chặn xe của nam chủ Hiền Viên Hành Dã. Đương nhiên, Ký Dung Vũ đã chọn riêng góc độ 'tình cờ' đụng vào nhau, triệt để phá hỏng chiếc xe đạp mơ ước của nguyên chủ. Và đương nhiên, khi cô và Bạch Tường Vi cùng ngã xuống đất thì cô ta chẳng có chút thương tích nào, mà cô thì bị sát đầu gối.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Bạch Tường Vi

Máu tươi chảy dọc trên chiếc chân ngọc, đối lập rõ ràng khiến người ta thấy vô cùng chói mắt.

Tiếng phanh xe rất chói tai, rất nhanh đã nghe thấy một âm thanh cuồng vọng không kiên nhẫn bao gồm cả sự chán ghét của nam chủ Hiền Viên Hành Dã.

“Sao vậy?”

Hiền Viên Hành Dã và Bạch Tường Vi đều mặc đồng phục nhà trường, bởi vì là lễ khai giảng, trường học đã quy định toàn bộ học sinh phải phải mặc đồng phục, cho nên vào khai giảng ngày đầu tiên cũng rất khó suy đoán được thân phận thực sự của bất kì học sinh nào từ trang phục của nhà trường. Nhưng khi nhìn đến hai chiếc xe đạp, Hiền Viên Hành Dã vẫn theo bản năng mà cau mày.

“Xin lỗi, thật xin lỗi!” Bạch Tường Vi đứng dậy, nhìn chân của Ký Dung Vũ đã bị thương, song khi cô ta liếc nhìn chiếc xe đạp đã đi đời nhà ma của mình, trong lòng đánh giá một chút, dường như tình huống không tính là rất tệ, dù sao cũng giống nhau đều đi xe đạp. Lại thấy Hiền Viên Hành Dã đẹp trai đứng ở bên cạnh xe sang trọng không nhìn được, nói xin lỗi: “Thật ngại quá, chúng tôi không phải cố ý.”

Rồi nói với Ký Dung Vũ: “Tôi là Bạch Tường Vi đại học năm nhất khoa văn, là tôi không cẩn thận đụng cậu bị thương. Chân xe đạp của cậu dường như bị hỏng rồi, tôi, tôi bồi thường cho cậu. Còn nữa tiền thuốc men. . .”

Ký Dung Vũ trong lòng cười lạnh một tiếng, quả nhiên là người thông minh. Nhanh như vậy đã nói ra tên mình, còn cố gắng gây sự chú ý của một số người.

Dựa vào tính cách nguyên chủ, cô nhảy dựng lên, kiêu ngạo mà ngửa đầu, lộ ra gương mặt xinh đẹp, chỉ vào Bạch Tường Vi nói: “Bạch Tường Vi ư? Cô nghĩ xin lỗi vậy là xong à? ! Chân bản tiểu thư còn bị thương đấy! Nếu để lại sẹo thì làm sao bây giờ? ! Còn phải đi làm phẫu thuật nữa!”

Bạch Tường Vi nhìn cái đầu gối thâm không nở nhìn kia, cắn cắn môi của mình: “Tôi, tôi. . .”

Ký Dung Vũ không cho cô ta cơ hội thể hiện, cô trực tiếp cắt đứt: “Hừ! Quên đi, khai giảng ngày đầu tiên, bản tiểu thư đại nhân không so đo với tiểu nhân!” Rồi khập khễnh chuyển thân mình, cực kì kiêu ngạo mà nhìn Hiền Viên Hành Dã một cái: “Anh đó, vị này, ừm, bạn học. Cái này, đúng, đúng. . .” Nghẹn nửa ngày, hai chữ tiếp theo cũng không nói ra được, trực tiếp xoay đầu, lộ ra lỗ tai như ngọc hơi đỏ, không được tự nhiên nói: “Hừ! Có cơ hội sẽ trả nhân tình lại cho anh!” Nói xong cái chân bị thương của cô hơi run rẩy, lại nhìn chung quanh, rồi hung ác trừng mắt Bạch Tường Vi một cái, cắn răng, chân bước đi nhẹ nhàng mà đoan trang như không có việc gì xảy ra, đi vào công trường, trực tiếp đem xe đạp nhét vào cửa bảo vệ, bàn giao cho người bảo vệ của trường.

Hiền Viên Hành Dã nhìn bóng lưng cô rồi đi nhanh chóng cùng với bước đi cứng cỏi nhưng vẫn có thể nhìn ra chân có phần run run, trong lòng biết cô gái này đã bị thương không nhẹ, cần phải đến phòng y tế để giáo viên khử trùng trị liệu, rồi đi nhanh như vậy, chỉ sợ cũng khó nhìn được đau đớn mà lại sĩ diện, sợ ở công trường xấu mặt trước mặt nhiều người như vậy đi.

“Minh thật không phải cố ý mà. . .” Bạch Tường Vi có chút ủy khuất, bất giác nhìn thoáng qua người con trai tuần mỷ về mặt cuồng ngạo, hai tay đang bỏ trong túi quần, lại phát hiện anh ta căn bản không nhìn bất kỳ một ai, chỉ nhìn hai chiếc xe đạp nữ tính nằm trên mặt đất, giấu cợt mỉm cười, miệng hơi nhếch lên.

Lên xe, đóng cửa, làm liền một mạch.

Ô tô tiếp tục chạy, trực tiếp lướt qua người Bạch Tường Vi, bỏ lại Bạch Tường Vi đứng tại chỗ, bị không ít người vây xem, sắp trở thành đề tài của ngày sắp tới.

”Bạch Tường Vi?”

Hiên Viên Hành Dã giữu cột nhìn qua kính chiếu hậu thấy cô gái đang ngây người

tại chỗ đứng nhìn xe mình rời đi, đáy mắt tràn đầy khinh thường.

Hai chiếc xe đập va vào nhau thực sự là trùng hợp?

Chính anh rất rõ ràng, Bạch Tường Vi và anh đi tới cùng một hướng, như thế nào lại khéo ngã xuống trước xe của anh? Ai tin?

Anh ta đoán không sai, ở đây chính xác không phải là trùng hợp. Trong nguyên tác, Bạch Tường Vi và Hiên Viên Hành Dã cũng không có ngoài ý muốn mà lần này gặp nhau, nhưng lại không cùng lúc xuất hiện mà chỉ gặp thoáng qua.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Suy Tính

Nhưng Kỷ Dung Vũ lại chính là số liệu đã làm xáo trộn “định mệnh” của hai người này.

Cô hung hăng lợi dụng lần tiến nhập này, khiến nam nữ chính gặp nhau, hơn nữa không tiếc lợi dụng làm bản thân bị thương, khiến cho trong lòng nam chính sinh ra một mầm mống gọi là 'Án tượng xấu đầu tiên', cái hạt giống này được 'trú' bằng ý tưởng 'Có mưu tính trước' của một thuyết âm mưu, một ngày nào đó sẽ kết trái khiến nữ chính không thể nào không thừa nhận thành quả của nó.

Nội dung ủy thác xác thực không có giải thích nam nữ chính gặp nhau như thế nào, nhưng sau khi Kỷ Dung Vũ thừa kế trí nhớ của người ủy thác, lại cảm thấy, chính cô ấy đều không phát giác được bản thân mình sâu sắc không cam lòng. 'Cô ấy' 'tác thành' tình yêu cho nam nữ chính sao? Vậy cô liền tới phá hỏng tình yêu của hai người đó.

Bằng lợi thế của bản thân, trước tình hình không có bất kỳ người nào ở đây, Kỷ Dung Vũ là người tàn nhẫn, không chỉ với người ngoài, mà cô còn tàn nhẫn với chính bản thân mình. Cô không có bản tay vàng cường đại, kịch tình với bản đồ có thể giúp đỡ cô nhưng nó cũng có hạn. Tại đây đối kháng với nhà quyền thế, cô không có bản lĩnh cường đại đến nghịch thiên, không có y thuật trâu bò phá vỡ mặt y học, không có thể lực, cũng không có cơ sở kinh tế. Từ lúc buổi sáng, cô thấy nhà họ Kỷ và mấy người nhân vật liên quan liên biết rõ, trong thế giới thành thực này, đương nhiên ta không thể nào phân tích được chỗ thiếu sót của nó và cũng không nghĩ sẽ có kỳ tích xảy ra.

Ở dưới loại điều kiện này, tâm nguyện của người ủy thác, cũng không dễ như trong tưởng tượng. Thế nhưng bằng quỹ đạo cuộc sống vốn là của người ủy thác, cũng không có gì nguy hiểm sinh đến tính mạng. Cho nên, đây cũng là nguyên nhân mà thế giới này được xem là thế giới thứ nhất?

Không tiếp tục yêu người không xứng đáng, có thể tìm được một người thật sự yêu thương mình, không phải là vấn đề quá lớn. Nhưng không dễ cho gia tộc bạc tình bạc nghĩa chi phối tương lai bản thân. . .

Kỷ Dung Vũ ngồi trong giảng trường, nghe lãnh đạo nhà trường cùng với các đại diện của các lớp học chậm rãi phát biểu trên bệ giảng, ngón tay xinh đẹp nhẹ nhàng vuốt ve vết thương trên đầu gối đã được băng bó kỹ, ánh mắt không chứa bất kỳ cái gì.

Che dấu ký hiệu màu xám của những người đi đường, trên bản đồ xuất hiện chấm nhỏ ở hai phía, chính là nhân vật được đánh dấu màu lục và màu trắng. Bởi vì nguyên do bối cảnh thế giới, xem như nữ phụ ký hiệu màu hồng nhạt và nhân vật liên quan ký hiệu màu trắng là nhiều nhất, nhưng hết lần này tới lần khác, Kỷ gia Kỷ Từ Duệ cũng là một cái trong số đó.

Đôi mắt Kỷ Dung Vũ chột cong lên

Được thôi, không cho nhà họ Kỷ bạc bẽo lợi dụng bản thân, không có gì hơn ngoài vài khả năng sau:

Thứ nhất, cường đại đến khiến nhà họ Kỷ không có biện pháp chi phối bản thân;

Thứ hai, ôm một cái chân to, khiến nhà họ Kỷ*ném chuột sợ vỡ bình;

(*muốn đánh kẻ xấu nhưng còn e ngại)

Thứ ba, khiến Kỷ gia bị thua đến không còn đường để chi phối bản thân;

Cuối cùng, chính bản thân mình cho nhà họ Kỷ hoàn toàn chi phối tương lai bản thân.

Điều thứ nhất, Kỷ Dung Vũ bây giờ không có tiền nghiệm cùng điều kiện khách quan để đạt tới, cô không có nền tảng cũng không có thời gian để làm bản thân mạnh lên; điều thứ hai, tìm kiếm người cường đại đến che chở khiến nhà họ Kỷ phải kiêng kỵ, rất có khả năng*bao hồ lộ da; về phần thứ tư, Kỷ Dung Vũ bây giờ không rảnh lãng phí bản thân vào cái loại hạ sách này bởi nó hoàn toàn trái ngược với nội dung ủy thác

(*không thể hy vọng đối phương đồng ý vì việc đó có liên quan đến sự sống còn của đối phương)

Cho nên, Kỷ Dung Vũ có một biện pháp đơn giản hơn rất có hiệu quả và cũng trực tiếp hơn. Đó là, làm cho nhà họ Kỷ từ trên núi cáo ngã xuống vực thẳm, gần như hai bàn tay trắng.

Ngay khi Kỷ Dung Vũ đã hoàn toàn xác định được phương hướng nhiệm vụ ủy thác của thế giới này, tư liệu về cô đã được bày lên trên mặt bàn của hai người đàn ông.

Ân Hiền Vũ, Hiền Viên Hành Dã.

Khác biệt chính là ngay bên Hiền Viên Hành Dã còn có một phần tư liệu hoàn chỉnh khác, về Bạch Tường Vi.

...

Ngày đầu tiên khai giảng cũng không phải đi học ngay, sau lễ khai giảng là thời gian hoạt động giữa các học viên với nhau, vô cùng rộng rãi. Chờ đến buổi chiều, các tập năm tập ba mới trở về nhà, bởi vì theo thường lệ bọn họ phải chuẩn bị trước vũ hội cho ngày khai giảng của nhà trường.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Khai Giảng Vũ Hội [Thế Giới 1: Bia Đỡ Đạn Tiểu Thư Không Cam Lòng (7)]

Editor: Mạc Nhiên

Beta: Grey Vũ

So với sự kích động của phần lớn các học viên, tâm trạng của Bạch Tường Vi tương đối tồi tệ.

Cô ta không có lễ phục hoa lệ xinh đẹp, cũng không có đồ trang sức châu bảo tinh xảo mỹ lệ. Trong nguyên tác, cô ta phải cắn răng vay tiền mua một bộ lễ phục mấy nghìn đô, thế cho nên trong lúc đang đi học cô ta còn phải đi làm công mướn bốn năm tháng mới hoàn trả lại được. Mà cô ta nỗ lực cùng liều mạng làm công, trời xui đất khiến ở trong mắt nam chính thành biểu hiện có lòng cầu tiến, cô ta so với các kiểu nữ quý tộc phẩm chất ưu tú chỉ có hơn. Mà cũng do buổi khai giảng vũ hội này đã khiến cô bé lộ lem bị giới người quý tộc bắt đầu xa lánh.

Kỷ Dung Vũ mặc một bộ váy đỏ ngân trẻ vai, đeo một chuỗi dây chuyền ngọc rubi đỏ tinh xảo tràn đầy sức sống và trẻ trung, tóc dài để một bên được xử lý bởi một cái kẹp có gắn một viên ngọc hoa tường vi đỏ rất bắt mắt. Đôi giày cao gót màu đỏ nhỏ nhắn, váy trước được bố trí vừa vặn che khuất đi cái đầu gối đang bị thương, thiết kế đơn giản khiến người ta cảm thấy tự nhiên thoải mái, mà màu đỏ ngân tràn đầy sinh lực chói mắt kia, càng tôn lên da thịt trắng nõn như sứ của cô.

Kỷ Dung Vũ cũng không phải là nổi bật nhất, mà cô cũng không có ý định làm mình nổi bật rực rỡ.

An tĩnh một tay cầm lấy đế ly rượu, cổ tay nhẹ nhàng mà chuyển động, rượu đỏ trong ly xoay xoay tròn kiêu diễm, tại dưới đèn thủy tinh hết sức mỹ lệ.

Kỷ Dung Vũ ngồi trên ghế sofa, một tay còn lại nhẹ nhàng đặt lên gò má, cảm có chút hơi nâng lên, nhìn có chút kiêu ngạo. Hơi mỉm cười, ánh mắt cô nhìn chăm chú vào cửa giảng trường, khi nhìn đến thời điểm Bạch Tường Vi xuất hiện hóa trang thành một bộ bạch liên tiên nữ, đôi mắt càng cong lên.

Lễ phục của Bạch Tường Vi không tính là hạng sang, toàn thân cao thấp trên cổ cũng chỉ đeo một chuỗi thủy tinh nhân công. Cô ta phối đồ trang sức rất trang nhã, mặt rất sạch sẽ, cộng thêm hoá trang hôm nay, ngược lại có vài phần khí chất mờ ảo. Không phải là người xinh đẹp nhất trong giảng trường, nhưng so với cả giảng trường không chút liên quan nào mà lại có khí chất quý tộc nhất, vì thế, khi một người tỏ ra như vậy sẽ ắt sẽ rất đặc biệt.

Phàm là chính diện mang theo một cái 'Nhất', sẽ dẫn tới toàn dân thần tượng, ngưỡng mộ nhìn nhiều hơn vài lần, và cũng nên chuẩn bị thật tốt dưới mọi tình huống bối cảnh hậu trường- chính là bị mọi người xa lánh.

Bạch Tường Vi cũng không phải là một người ngu, thế nhưng cô ta vẫn lựa chọn con đường này, điều này khiến Kỷ Dung Vũ có chút bội phục về quyết

tâm của cô ta. Đương nhiên loại dứt khoát này, có đôi khi đàn ông cũng không thể hiểu được, đây thuộc về tiểu tâm tư của phụ nữ.

Quả nhiên, Bạch Tường Vi thành công khiến không ít nam sinh ưu tú thấy được một mặt lúc ẩn lúc hiện như tiên của cô ta, đây là chính là ấn tượng tốt đẹp đầu tiên.

Thế nhưng, dường như cô ta quên mất, thành công mang lại sự đố kỵ và xa lánh.

Một chấm hồng nguyên điểm tại trên bản đồ khe động, đến gần cái chấm đỏ đại diện cho Bạch Tường Vi.

Kiều An An hai tay ôm ngực, ưu nhã bước tới trước mặt Bạch Tường Vi, cổ nhỏ dài khiến người ta nhớ tới thiên nga mỹ lệ, nhưng cô nàng nói lại không chút khách khí nào: “Bạch Tường Vi, sao lại là cô nữa? Phải biết rằng, vũ hội của trường không phải là loại người như cô có thể tới.” Cô nàng dạo qua một vòng Bạch Tường Vi, bối mồm nhìn lễ phục màu trắng, bật cười một tiếng: “Cái lễ phục qua loa này của cô từ nơi nào mượn tới đây?”

Trên mặt Bạch Tường Vi hơi khó chịu, nhưng đôi mắt sáng sủa lại vô cùng quật cường: “Kiều An An, chúng ta là bạn học cùng lớp. Vũ hội của trường, tôi vì sao không thể tham gia? Hơn nữa, đây là lễ phục của tôi, cũng không phải là đồ tôi đi mượn!”

Kiều An An vừa muốn nói gì thêm, nhưng tầm mắt lại thấy người con trai mình thầm mến - Mộ Dung Lam còn đang hứng thú đánh giá Bạch Tường Vi, chỉ cảm thấy trong lòng tuôn ra một cỗ lửa giận, nụ cười trên mặt càng thêm rực rỡ: “Lễ phục của mình?” Cô nàng cười lạnh một tiếng: “Bạn học Bạch, sáng sớm mới giới thiệu qua mình là 'bình dân' mà nhỉ? Nếu như là bình dân, loại lễ phục này, cũng không phải để người như cô có thể tùy tiện mặc đúng chứ? Còn nữa, cô căn bản muốn nghĩ dựa vào vũ hội lần này, để câu 'rùa vàng' cho mình đúng không?”

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Đồng Minh [Bia Đỡ Đạn Tiểu Thư Không Cam Lòng (8)]

Mộ Dung Lam quả thật là nam phụ của thế giới này, không thể phủ nhận, ấn tượng ban đầu của anh ta đối với Bạch Tường Vi rất tốt. Tuy rằng, những cảm xúc bất chợt này còn cần xem xét kỹ, nhưng bởi vì Kỳ Dung Vũ cô có ấn tượng đầu tiên khá tốt với Kiều An An nên cô sẽ ngăn cản trước khi tìm anh ta nghiêng về Bạch Tường Vi.

Anh ta khẽ nhăn mày, nhìn về mặt quật cường của Bạch Tường Vi, cô thật không ngờ anh ta lại vì cô bé lọ lem kia mà trở mặt với con gái nhà quan như Kiều An An. Trong trường hợp xung đột trực tiếp với lợi ích riêng của bản thân, người ta thường sẽ tôn trọng những người là con em nhà quan trước, đây mới là cách xử lý tốt nhất trong việc xã giao.

Bạch Tường Vi cắn môi, ánh mắt bất lực hơi quét một vòng, vừa lúc thấy ở trong một góc, Kỳ Dung Vũ đang cầm chân đế của ly rượu đứng xem trò vui.

Ánh mắt của Bạch Tường Vi sáng lên, nét mặt mang theo vài phần vội vàng, nhanh chóng bước về phía Kỳ Dung Vũ, hoàn toàn không nhìn thấy Kiều An An bởi vì bị coi nhẹ mà mặt hơi tái.

Kỳ Dung Vũ nhìn về mặt kích động của Bạch Tường Vi, trong lòng lần nữa cười lạnh.

Đúng là kẻ khôn ngoan.

Nhưng cô ta đã lầm, Kỳ Dung Vũ cô cũng không phải kẻ ngu như vậy!

“Bạn học!” Bạch Tường Vi đứng ngay trước mặt cô: “Vết thương của cậu đã đỡ hơn chút nào chưa? Thật không nghĩ đến, có thể được gặp lại cậu ở vũ hội này. Tôi là Bạch Tường Vi, xin hỏi cậu tên gì?”

Kỳ Dung Vũ ngay cả hành động cũng không thay đổi, nhẹ nhàng tựa cằm vào tay trái của mình, tay phải giơ lên rượu đỏ, tỉnh tể nhấp uống một ngụm, đôi mắt khẽ nâng, khuôn mặt kiêu ngạo, như thể không nhìn thấy Bạch Tường Vi.

Về mặt Bạch Tường Vi lập tức cứng ngắc.

Cô đang bắt chuyện đấy?! Vì sao không để ý tới cô? Đều là người đạp xe đạp đi học, cô ta dựa vào cái gì mà được ngồi ở chỗ này kiêu căng, nhìn cô bị sỉ nhục vẫn giương một bộ mặt gay hân như thể xem trò vui? Cô ta nên tiếp nhận lời của cô, có thể cô ta sẽ phải nhận lấy sự khiêu khích của Kiều An An, khi đó cô sẽ tỏ ra mình tốt bụng dễ gần, mọi rắc rối tiếp tục tới, cô sẽ đứng lên, rồi độ lượng biểu hiện chút kiên trì, không phải sao?

Vốn Kiều An An có hơi tức giận, nhưng thấy bộ dạng Kỳ Dung Vũ căn bản không quan tâm, lại nhìn về mặt Bạch Tường Vi hơi cứng ngắc, cứ như thể trực tiếp bật cười: “Tự đánh giá mình cao quá đấy!”

Bạch Tường Vi có phần uất ức: “Bạn học này, cậu không nhận ra tôi à? Mới sáng sớm hôm nay, tôi không cẩn thận làm hỏng bàn đạp xe của cậu, còn làm cậu bị thương. . .” Nói được một nửa thì nghẹn lại, có thể nhận thấy cô ta đã nói lỡ miệng.

Kỷ Dung Vũ nhủ lòng mày, nữ chính này còn có não không đây? Cô duyên dáng đứng lên, trong tay rượu đỏ không bởi vì động tác của cô mà có nửa phần lắc lư, kiều ngạo mà liếc Bạch Tường Vi một cái: “Cho nên? Cô đến đây để bồi thường cho bản tiểu thư?” Cô kiều ngạo hừ lạnh một tiếng: “Xin lỗi, bản tiểu thư không biết cô, cũng không cần cô bồi thường.” Đường như không muốn có nửa phần dây dưa với cô ta, nói xong, cô cất bước đi đến chỗ khác. Lúc đi ngang qua người Kiều An An, gật đầu chào một cách nhã nhặn.

Kiều An An cũng gật đầu chào lại, nhìn Bạch Tường Vi càng thêm giễu cợt: “Cô dường như tìm nhầm đồng minh rồi. Bạch tiểu thư à, cô cho mình là con vịt xấu xí à? Cho dù có tới phạm vi của chúng tôi chen chúc thì cũng không thể biến cô thành thiên nga trắng đâu. Vì thế, hy vọng thời gian học đại học của cô ở học viện Bauhinia quý tộc này, thuận lợi trải qua tốt đẹp. ”

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 10: Bắt Nạt [Bia Đỡ Đạn Tiểu Thư Không Cam Lòng (9)]

Cô ta luôn cảm thấy mọi chuyện dường như không phải như vậy?

Cô ta lúng túng giọng lên khuôn mặt nhỏ nhắn nhưng lại cứng cỏi bất khuất, nghênh đón những điều không như trong tưởng tượng là tán thưởng. Thay vào đó, là những nụ cười thích thú mang hàm ý không rõ, là mỉa mai, hay đúng hơn là sự chế nhạo và xa lánh của các học viên trong nhà trường.

Khởi đầu không giống, phát triển không giống, kết quả lại càng không giống.

Sau khi ấn tượng đầu bị bóp méo, thì mấy kẻ thừa kế thông minh luôn có thể bắt được những bất thường mà người trong cuộc khi sơ sót tạo ra.

Trong buổi liên hoan khiêu vũ này Bạch Tường Vi cố tình làm mình rơi xuống, cuối cùng kết quả giống như nguyên tác, nhưng bản chất lại hoàn toàn khác nhau.

Ít nhất ngay tại lúc này, Hiền Viên Hành Dã vô tình thấy đôi tay đặt tại sườn váy của cô ta đang cố gắng để kiểm soát sự giận dữ, đôi tay bị bóp chặt nổi lên gân xanh, không phải là ‘Kiên trì lòng tự tôn’ như trong nguyên tác mà là ‘Có khả năng ẩn nhẫn’.

Hai cách diễn đạt khác nhau, đại diện cho hai quan điểm hoàn toàn khác biệt.

Người trước còn có mấy phần ý tốt mà thương tiếc, người sau lại là suy đoán mưu toan ngấm ngầm mang theo sự thăm tra.

Vũ khúc vang lên, hầu hết các học viên bắt đầu tìm kiếm bạn nhảy cho mình. Cũng không nhiều người đơn độc, nhưng rất rõ ràng, có sự phân chia đẳng cấp thành hai phía.

Thân phận địa vị cao hơn thì được công nhận và thân phận địa vị kém hơn thì phải cam chịu.

Kỷ Dung Vũ không có bạn nhảy, con riêng của nhà họ Kỷ, coi như được công nhận, những vẫn có phần không được tự nhiên. Đó cũng không phải là nguyên nhân cô không có bạn nhảy, mà chính nguyên chủ bên ngoài tính cách kiều ngạo, nói trắng ra, người có thân phận đứng trước cô cũng đều hơi lúng túng, có thể thấy tầm mắt quá cao.

Bạch Tường Vi cũng giống như cô không có bạn nhảy nhưng cô ta là bị xa lánh, hơn nữa không có ‘Hoàng tử’ trong dự liệu từ trên trời giáng xuống, cứu giúp cô bé lọ lem khỏi bị khi bắt nạt.

Một hội vũ hội không sóng gió kết thúc suôn sẻ, mà Bạch Tường Vi cuối cùng nghênh đón một cuộc sống đại học tràn đầy “phấn khích”.

Và cũng thời gian này, cuối cùng, tình tiết của *tiểu thanh tân vườn trường cũng mở ra lại *trung nhị làm cho người ta không nói được lời nào.

(*Tiểu thanh tân: đồng nghĩa với tuổi trẻ và sức sống.)

(*Trung nhị: Xuất phát từ cụm từ “bệnh trung nhị” (gọi là chứng mồng hai) là tục ngữ của người Nhật Bản – chỉ sơ trung năm hai (tương đương với lớp 8 bên mình), thanh thiếu niên ý thức về cái tôi quá lớn đặc biệt là trong lời nói và hành động, tự tưởng coi mình là trung tâm. Mặc dù gọi là “bệnh” nhưng nó không cần thiết phải chữa, y học cũng không cho vào “bệnh tật”. Ở Việt Nam, “bệnh trung nhị” có tên gọi khác là “bệnh tuổi dậy thì”_ Nguồn gg_)

Không chỉ Kiều An An mà những tiểu thư quý tộc khác cũng chứng mắt Bạch Tường Vi nên đã thêm không ít dầu vào lửa và nói bóng nói gió, Bạch Tường Vi như nguyện được bắt nạt. Thường thấy nhất, bao gồm sách vở quần áo và đồ dùng hàng ngày các loại vật phẩm riêng tư của cô ta không bị mất thì cũng hư hỏng, bất kể nhờ vào hoàn cảnh gia đình con cháu hay là bằng thành tích thi vào thì các học viên đối cô ta đều cố ý hay vô tình bỏ qua và xa lánh, thậm chí còn đôi chút lấy thân mình đụng chạm, chẳng hạn như khóa thẻ đục cổ ý ném bóng, cố ý đẩy ngã cô ta, chẳng hạn như sự kiện điển hình hắt nước nhà vệ sinh. . .

Kỷ Dung Vũ đều thờ ơ lạnh nhạt.

Trước khi bước vào thế giới của khế ước, đầu gì cô cũng tốt nghiệp ở một trường đại học nổi tiếng thượng đẳng. Nhưng khi cô chân chính tiến vào thế giới của khế ước, sau đó bước vào học viện quý tộc hoàng gia Bauhinia, cô dần hiểu rõ những con ông cháu cha không bị áp lực bởi thân phận hay những yếu tố bên ngoài, nhưng cùng lúc bị phương pháp dạy ưu tú dành cho giai tầng khác *ước thúc. Nhất là việc phải có được kiến thức phong phú, suy nghĩ tàn nhẫn và các loại năng lực bồi dưỡng sự quyết đoán, khiến cuộc sống của Kỷ Dung Vũ rất phấn khích nhưng cũng rất bận rộn.

(*ước thúc: bị gò bó, bị áp đặt)

Thế giới khế ước dựa vào chính cô nỗ lực tiếp thu kiến thức và kỹ năng, thiết thực thu hoạch. Cô sẽ không bỏ qua nguồn tài nguyên và cơ hội tốt như vậy, trừ chuyên ngành báo chí của bản thân, thời gian khác của cô đều dành cho việc đi *dự thính các môn học tự chọn khác.

(*Dự thính: tham gia hội nghị nhưng không được quyền phát biểu và biểu quyết. Trong trường hợp này, dự thính tức là tham gia một môn học nhưng sẽ không có thành tích bảng điểm hay kết quả, không được nhận bằng. Người ta thường dự thính với mục đích chủ yếu là để học hỏi!)

Cô cần bổ sung thêm nhiều kiến thức và năng lượng hơn, đó sẽ trở thành lợi thế khi cô hoàn thành nhiệm vụ giao phó của người ủy thác. Mà Bạch Tường Vi và tình yêu của Hiên Viên Hành Dã, dưới cái nhìn của cô, càng giống như một món thù lao phong phú mà nhiệm vụ giao phó ẩn dấu. Dành thời gian tập trung hơn, nắm bắt chắc phương hướng, thế là đủ.

Trong lúc Kỷ Dung Vũ nỗ lực học tập, thì Bạch Tường Vi lại vô cùng chật vật, khoảng thời gian bốn tháng trôi qua vội vàng.

...

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Rơi Xuống Nước [Thế Giới 1: Bia Đỡ Đạn Tiểu Thur Không Cam Lòng (10)]

Thời gian chớp nhoáng qua đi cùng sự thay đổi, hình tượng Kỷ Dung Vũ ở trong tầm mắt của mọi người từ ‘Kiêu căng’ biến thành ‘Ngạo kiều’ và ‘Kỳ quặc’, lúc ở nhà họ Kỷ từ ‘Vâng vâng dạ dạ’ biến thành trầm mặc ít nói. Ngay lúc này, theo mô típ quen thuộc của một câu chuyện, Kỷ Dung Vũ giống như một con báo đốm đang ẩn náu vậy, một mặt nhanh chóng cầm tiền vốn trong tay mình đi đầu tư để thu được tối đa lợi nhuận, một mặt lặng lẽ chờ đợi thời cơ tốt nhất để đánh sụp nhà họ Kỷ.

Bốn tháng, sự khoan nhượng của Bạch Tường Vi cũng tới cực hạn.

Hiện tại vào tiết thể dục, quần áo cô ta lần nữa bị phá hỏng. Sau đó, cô ta lấy lý do xin phép đi thay quần áo, một mình Bạch Tường Vi đi đến lùm cây nhỏ trong trường mà trút hết oán hận và tức giận ở trong lòng ra. Cô ta vốn không có khả năng đề đương đầu với những con ông cháu cha nhà quyền thế này, ngoại trừ ở trong trường học, cần rằng kiên trì lại kiên trì, cô ta không có bất kỳ biện pháp nào. Cô ta không thể rời khỏi học viện Bauhinia và cũng không cam lòng rời khỏi học viện.

Hung hăng lấy cây kéo nhỏ cắt vỏ cây nát thành nhiều mảnh, bởi vì dùng sức quá độ mà tay Bạch Tường Vi có hơi run lên, cả người thờ hồng hộc, trên đầu, mồ hôi cũng chảy xuống, thế nhưng cảm xúc dồn nén ngược lại trút ra không ít.

“Không phải là sinh ra tốt hơn người khác sao, có gì đặc biệt hơn người chứ!”

“Có tiền thì có thể ức hiếp người khác à!”

“Bọn cặn bã! Đều là những tên sâu mọt ăn không ngồi rồi! Bọn mày thì làm gì biết kiếm tiền rất khổ cực chứ!”

“Tao nhất định nhất định! Sẽ không rời khỏi học viện Bauhinia!”

“Tao nhất định sẽ đứng ở vị trí cao, đem bọn khốn nạn tự cho là đúng như bọn bay dẫm nát hết dưới chân!”

“Tao. . .”

Bạch Tường Vi trút hết cảm hận trong lòng ra ngoài, chợt thấy có cái gì, cô ta bịt kín miệng của mình, lập tức núp đằng sau cây.

Người đó là?

Hiên Viên Hành Dã?

Bạch Tường Vi không phải kẻ ngây thơ mới vừa vào trường hồi nào, chỉ có thể dựa vào xe hay gia thế người có tiền để phân biệt đẳng cấp, những nhân vật làm mưa làm gió ở học viện, đặc biệt là nhóm hoàng tử công chúa, dù cô ta có không muốn đi nữa, thì riêng bọn họ, cô ta cũng biết rất rõ ràng.

Mà lúc trước, ngày nhập học đầu tiên, Hiền Viên Hành Dã chính là một trong số đó, hơn nữa bọn họ còn từng tiếp xúc, nhưng lại không đem phần tiếp xúc này đi phát triển và tiến sâu hơn. Trong bốn tháng bị bắt nạt, mỗi khi nhớ đến điều này thì Bạch Tường Vi đều cảm thấy hối hận và tiếc nuối.

Lúc này, một mình Hiền Viên Hành Dã đi về phía trước, về mặt không quá dễ chịu, nhìn tư thế anh ta chắc là đang gọi điện thoại, một tay bỏ vào túi quần, lúc nào trên người anh ta cũng mang theo một loại khí phách độc tài riêng biệt, khuôn mặt vô cùng sắc bén.

Về mặt Bạch Tường Vi có hơi phức tạp, không chớp mắt nhìn Hiền Viên Hành Dã, nhìn anh ta đi trên cây cầu gỗ nhỏ mà phía dưới là dòng sông nhân tạo, khe khẽ tựa vào thành lan can, một bên nói điện thoại mà sắc mặt khó coi, một bên giống như đang chờ người nào đó.

Cúp điện thoại, về mặt rất sốt ruột không nhìn được mà nhìn đồng hồ trên tay. Bỗng nhiên, anh ta xoay người, hung hăng đạp một chân vào lan can bằng gỗ, sau đó, bị kịch xảy ra.

Nam chính khí phách độc tài, tự nhiên sẽ có thân thể tổ chất vượt trội. Cho nên một chân đạp xuống, cho dù lan can chất lượng khá tốt đi nữa nhưng vẫn hi sinh oanh liệt. Dễ nhận thấy, sức lực của Hiền Viên Hành Dã không hề nhỏ, thậm chí có lan can ngăn cản thì chỉ chốc lát theo quán tính anh ta sẽ đứng không vững mà lao đảo và cứ như thế ngã xuống dưới cầu. Dù thân thể anh ta có nhanh nhẹn mà quay thân cố gắng đứng vững, nhưng vẫn sẽ rơi xuống dòng sông, hơn nữa nhìn đến bóng dáng ‘Lén lút’ đang đứng đằng sau cái cây...

‘Tôm’ !

Hiền Viên Hành Dã ngã vào trong nước, hét lần này tới lần khác, một chân anh ta bơi vì vừa mới dùng sức và rồi đột nhiên rơi vào nước lạnh lẽo mà bắt đầu chuột rút, vốn dĩ tâm trạng người con trai ấy đã không tốt nay lại càng thêm xấu.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Nhân Tình [Thê Giới 1: Bia Đỡ Đạn Tiểu Thư Không Cam Lòng (11)]

Trái tim Bạch Tường Vi cũng theo lúc Hiền Viên Hành Dã rơi xuống nước mà đập nhanh ‘Thình thịch thình thịch’, cô ta cảm thấy đây chính là một phần cơ hội của cô ta và cô ta cũng không ngần ngại nắm bắt lấy nó. Vì vậy, sau khi nhìn đến Hiền Viên Hành Dã không lập tức bơi lên bờ, cô ta không chút do dự lao tới, nỗ lực làm ‘Mỹ nhân cứu anh hùng’.

Ở một góc khác, không ai quan tâm đến, Kỷ Dung Vũ ngồi dưới tàng cây, trong tay nâng một quyển sách rất dày, hai bên lỗ tai đeo một cái tai nghe, mắt liếc hai ký hiệu màu đỏ và màu lam ở trên bản đồ, vừa lúc lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Trong nguyên tác, có phát sinh qua việc ‘Mỹ nhân cứu anh hùng’ này, mà Kỷ Dung Vũ cũng không có ý định ngăn cản. Tuồng vui này, ngay từ lúc bắt đầu, Bạch Tường Vi và Hiền Viên Hành Dã cũng từ đây mà phát sinh tiếp xúc. Bởi vì Bạch Tường Vi xuất hiện quá mức vừa khớp, hơn nữa trước đó cô ta nhìn thấy Hiền Viên Hành Dã luống cuống, còn thêm tình cảnh của cô ta, cho nên cô ta lập tức đem Hiền Viên Hành Dã vớt lên, bởi vậy mà ngay lúc đầu phải nhận lấy sự nghi ngờ và bài xích của Hiền Viên Hành Dã. Thế nhưng, cũng bởi vì ân cứu mạng này, làm cho thời gian và cơ hội mà Hiền Viên Hành Dã và Bạch Tường Vi gần gũi bên nhau nhiều hơn và đây cũng chính là cơ hội để thay đổi ấn tượng của anh ta về Bạch Tường Vi.

Và chính bởi vì có nguyên nhân là Hiền Viên Hành Dã, ở trường học, tình hình của Bạch Tường Vi dần được cải thiện, và đây là lúc cô ta bắt đầu có thời gian tại phương diện cá nhân tiêu hao tâm lực, cũng từ từ thu được sự quan tâm và che chở của nhóm nam phụ.

Vì vậy, Kỷ Dung Vũ cho phép sự tình bắt đầu xảy ra, nhưng cũng không để cho sự tình tiếp tục tiến hành theo quỹ đạo ban đầu vốn có.

Cầm quyển sách chậm rãi đi ra khỏi rừng cây, nhìn Bạch Tường Vi vẫn ở trong dòng sông đang gắng sức bơi về phía Hiền Viên Hành Dã, ngược lại, cô nhàn nhã ôm sách, đi về phía cây cầu, đứng ngay chỗ mà Hiền Viên Hành Dã rơi xuống nước lúc này, từ trên cao nhìn xuống đôi nam nữ đang chật vật.

“Yo, thật là đúng dịp, thi ra là mấy người! Tâm trạng tốt nên cùng nhau tắm uyên ương à?” Cô kiêu ngạo hát cảm, lộ ra nụ cười, khiến Bạch Tường Vi và Hiền Viên Hành Dã đều cảm thấy cực kỳ muốn đánh, nhưng trái lại, nụ cười ấy lại rất phù hợp với phong cảnh.

“...” Cả hai người đều không thể nói quá nhiều lời và ở trong nước ra sức đạp ‘phịch phịch’.

Thật ra Kỷ Dung Vũ yên lặng nghĩ, để Hiền Viên Hành Dã oán giận mình cũng được, giận lây sang nhà họ Kỷ thì càng tốt, còn có thể ‘Xuất ra điểm lực’ cho cô, nhưng mà, ít nhất trong thời gian này, cô vẫn nên tiếp tục theo kế hoạch của mình: “Bản tiểu thư đây, cứu anh một mạng, thế nào? Rồi sơ lược lại chuyện ngã xuống nước đáng xấu hổ này cho bản tiểu thư nghe?”

“...” Tạm thời không phản ứng kịp, thể lực Hiên Viên Hành Dã giảm xuống rất nhiều.

“!” Bạch Tường Vi bị phá hư chuyện tốt.

“Coi như mấy người thăm chấp nhận.” Kỳ Dung Vũ để quyển sách trên tay xuống bên cạnh rồi ngồi ở trên cầu vòm, chậm rãi bỏ áo khoác hàng hiệu trên người mình. Hàng hiệu, cao cấp, chất lượng rất tốt, vừa đủ cho việc khăn cấp. Một tay cô vịn chặt thành lan can của cây cầu, cầm lấy một bên tay áo, đem một bên kia hất ra ngoài, cơ thể hơi nghiêng về phía trước, lộ ra cổ thon dài trắng nõn xinh đẹp.

Hiên Viên Hành Dã ánh mắt không khỏi lóe lên, không chút chậm trễ mà bắt lấy tay áo, dựa trên cầu vòm và theo lực đạo dẫn dắt của Kỳ Dung Vũ, sau đó, dưới sự giúp đỡ của cô mà ghé vào cái bệ, còn lại là không phải vấn đề lớn.

Tương tự như thế, Kỳ Dung Vũ lần nữa đem ‘Tay áo’ cho Bạch Tường Vi, mà rõ ràng theo dự tính tới cứu trợ nhưng cuối cùng lại đem hai người này ‘Kéo’ lên.

Hiên Viên Hành Dã ghé vào bệ cầu, chịu đựng sự khó chịu của cái chân chuột rút, điều chỉnh tình trạng của cái chân, ánh mắt lại chăm chú nhìn Kỳ Dung Vũ, không một chút để ý tới quần áo ướt nhẹp đã hoàn toàn làm lộ hết dáng người hoàn mỹ của anh ta.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Mắc Nợ [Thế Giới 1: Bia Đỡ Đạn Tiểu Thư Không Cam Lòng (12)]

Bạch Tường Vi nằm phía bên kia Kỳ Dung Vũ, quay đầu lại, thì thấy Hiên Viên Hành Dã triệt để đem ‘Ân nhân cứu mạng’ chính mình là cô ta hoàn toàn bỏ qua, trong lòng xông ra một cổ phần nợ và nghẹn khuất, vô ý thức hướng về Hiên Viên Hành Dã trừng mắt một cái.

Hiên Viên Hành Dã ánh mắt lóe lên, có phần trào phúng. Ánh mắt còn chưa kịp thu về, thì liền thấy đôi chân thon dài trắng nõn của Kỳ Dung Vũ.

Hôm nay, Kỳ Dung Vũ mặc một bộ váy liền áo đến gối, bên ngoài phối hợp một chiếc áo khoác nhỏ. Lúc này, áo khoác coi như đi tong, toàn bộ thất lung váy ngắn màu xanh lộ hết ra ngoài. Bởi vì, cô ngồi ở mép cầu, cho nên, làm lộ ra đầu gối tròn mịn màng và đôi chân xinh đẹp, cũng lúc này, đại nãi Hiên Viên Hành Dã mới ý thức được, anh ta chỉ cách cô một bước chân.

Chân của cô quả thật rất đẹp, gần như nhìn không thấy lỗ chân lông, dường như một dạng bạch ngọc giống nhau, trong suốt mà sáng bóng.

Hiên Viên Hành Dã vô ý thức ngẩng đầu, nhưng chỉ trong chốc lát, Kỳ Dung Vũ đã đứng lên, đừng nói muốn cho anh ta vô ý thức dòm ngó xuống phong cảnh dưới váy, thậm chí không để cho anh ta thấy rõ ràng về mặt của cô lúc này: “Quả nhiên, bản tiểu thư vẫn là một người tốt, ân cứu mạng này, hai người phải nợ tôi rồi. Bái bai, đã thiếu nợ thì nhớ kỹ, để lần sau còn trả nha~” nói xong, cứ như thế vẫy tay chào, rồi nhắc giày cao gót 7cm lên, tiêu sái rời đi.

Lần đầu tiên, Hiên Viên Hành Dã cảm thấy mình có chút không rõ một người, có thể ép buộc hai tay của chính mình đem anh ta từ trong dòng sông kéo lên. Ngồi ngay chỗ Kỳ Dung Vũ ngồi lúc nãy, toàn thân không ngừng nhỏ nước. Anh ta móc điện thoại ra, điện thoại còn có thể sử dụng bình thường, có thể thấy chất lượng chống nước của nó rất tốt. Bấm một chuỗi dãy số, thanh âm Hiên Viên Hành Dã trầm thấp như nước chảy, giống như con người của anh ta: “Mang một bộ quần áo sạch tới đây, tôi ở XXX.”

Cúp điện thoại, trong lúc vẫn còn ở trên cầu thì vô tình bắt được ánh mắt Bạch Tường Vi nhìn bóng lưng Kỳ Dung Vũ có phần ảo não cùng phần hận, Hiên Viên Hành Dã nhũ nhũ mày lại, ẩn tượng và sự hiểu biết về Bạch Tường Vi càng thêm kém.

Kỳ Dung Vũ không chút áp lực nào mà bước đi, lấy sự hiểu biết của cô về Hiên Viên Hành Dã, loại trình độ ‘Cứu trợ’ này của Bạch Tường Vi, nhiều lắm thì được người ta viết cho vài cái chỉ phiếu, mà sự thật đúng là như thế. Nhưng lại không có gì bất ngờ xảy ra, ‘Tự tôn’ Bạch Tường Vi bị ‘Coi thường’, cô ta xé rách chỉ phiếu rồi nghênh ngang ngang ngẩng đầu rồi đi.

Kỳ Dung Vũ đối với khúc nhạc dạo ngắn này không để tâm, nhận được báo cáo hết sức hài lòng, nhất là khi nhìn thấy tài khoản ngân hàng trong Notebook mini của bản thân sau bốn tháng nỗ lực, bên trong lại một lần tăng thêm gấp bội tổng con số ‘0’, tâm tình càng thêm tốt hơn.

Mắt sáng lóe lên, cô vạch ra một khoản tiền gỗ vào một cái tài khoản đặc biệt, không lâu sau, cô nhận được đầy đủ các bảo mật ngân hàng Thụy Sĩ của tài khoản cá nhân. Nhận được tài khoản, cô không kiêng nể gì cả chuẩn bị vơ vét của cải thuộc về mình, thời khắc này mới chính thức bắt đầu!

Từ giờ trở đi cho đến lúc tốt nghiệp, còn có ít nhất ba năm rưỡi.

Vẫn còn nhiều thời gian, không phải sao?

Cô nhẹ nhàng cầm lấy cây bút được đặt trong sách viết ra một đoạn, một tay kia vô cùng tron tru gầy nhẹ cái khuyên tai đang được treo ở dưới tai của

mình, lộ ra đôi tai tinh xảo, mỉm cười, đôi mắt dường như chứa đựng cả vì sao, lấp lánh, mang theo vài phần mộng lung. Mà cô lại tắm dưới ánh mặt trời, yên tĩnh, tùy ý, thoát nhìn vô cùng đối lập nhau, nhưng lại rất hài hoà.

Ngồi ở bên cạnh cửa sổ tầng trên, Ân Hiền Vũ có cảm giác như vậy, mà đi qua lớp học của Kỷ Dung Vũ, lại kỳ diệu không hiểu vì sao dừng lại ở trước cửa sổ của phòng, vô ý thức quay đầu lại nhìn thoáng qua, Hiền Viên Hành Dã cũng có một cảm giác như thế.

Thời gian nửa tháng, sự kiện rơi xuống sông bình yên đi qua, cuộc sống của Bạch Tường Vi trước và sau cũng không có gì thay đổi. Mỹ nhân cứu anh hùng, hy vọng được nhìn với con mắt khác cũng không có xuất hiện trong truyền thuyết, mà Kỷ Dung Vũ hành động và ngôn ngữ nhìn như khiêu khích, mà 'Hiền Viên Hành Dã' cũng không có bất kỳ đề ý và trả thù.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 14: Nói Chuyện [Thế Giới 1: Bia Đỡ Đạn Tiểu Thư Không Cam Lòng (13)]

Trong lòng Bạch Tường Vi phức tạp, đã chờ đợi lâu như vậy. Cũng chẳng biết tại sao, tính nhẫn nại của cô ta ngày qua ngày càng thấp đi, cô ta đã chịu không nổi những ngày tháng bị bọn họ bắt nạt nữa rồi, giới hạn đã đạt tới "số không".

Lúc này, cô ta chỉ mới vừa tiếp xúc với *cái vòng luẩn quẩn này, trong lòng cũng sinh ra chút dã tâm, đối với một người con gái thông minh đồng thời còn rất lương thiện, ít nhất thì, cô ta cho rằng chỉ cần nắm bắt tình cảm của con mỗi mình chọn, dùng một chút thủ đoạn nhỏ chắt chắt là không có vấn đề gì. Nhưng trong cả quá trình liên tục bị bắt nạt, cô ta chợt phát hiện trên căn bản là cô ta vốn không có khởi đầu tốt đẹp gì với mấy người con ông cháu cha này, không tiếp xúc hay thân quen, thậm chí đối phương còn không có bất kỳ ấn tượng nào về cô, coi như cô ta thông minh biết giờ một ít thủ đoạn nhỏ, nhưng người ta cũng không thèm đếm xỉa đến, căn bản không có một chút tác dụng nào. Có một lần tiếp xúc duy nhất, thì lại bị một tờ chi phiếu thẳng thừng chặt đứt liên lạc.

(*đề cập đến những người có cùng sở thích, quan hệ tốt hoặc vì một mục đích cụ thể nào đó mà đám người đó liên hệ với nhau.)

Cô ta bắt đầu sốt ruột, bắt đầu phẫn nộ, nhưng trừ việc vào trong rừng cây nhỏ trút hết những bức tức tích tụ trong lòng ra, thì cũng không còn biện pháp nào. Cộng thêm bộ lễ phục trong buổi khai giảng, sau mỗi lần tan học, cô ta đều phải chạy xuôi chạy ngược làm công bán thời gian. Mặc dù thu nhập của công việc 'Part-time' đặc biệt cao, nhưng cô ta lại rất kiêu kỳ, căn bản không dám thử nghiệm một chút. Một lần sảy chân ngàn đời ôm hận (*), cô ta không phải kẻ ngu, tất nhiên sẽ không bôi thêm một vết nhơ bẩn nào trên đường đi hào quang của mình.

Nguyên văn: (*) Nhất Thất Túc Thành Thiên Cổ Hận (Câu thơ đầu tiên được khắc trên mộ của Nguyễn Trường Tộ)

Cho nên ngày hôm nay, cô ta cuối cùng cũng không nhịn được, đứng trước mặt Kỷ Dung Vũ.

"Bạn học Kỷ Dung Vũ, cậu có thời gian không?" Cô ta nhìn bàn tay xinh đẹp vẫn như cũ cầm quyển sách, không hề mất đi sự thanh nhiên, khiến người ta cảm giác đây là một cô gái vô cùng xinh đẹp, về mặt cô ta lập tức kiên định nói: "Chúng ta nên nói chuyện một chút."

Kỷ Dung Vũ chính là một học sinh lập dị. Khi trên tay có một quyển sách, cô đích xác là chuẩn mực một tiểu thư khuê các thời cổ đại, điềm tĩnh và thanh nhã. Thế nhưng trừ lúc đó ra, cô trở lên ngạo mạn, ngang ngược và kiêu ngạo, trên người luôn tỏ ra là 'con gái nhà quyền thế kiêu căng phách lối', khiến người ta không ưa. Nhưng so với bản thân cô ta là 'Người ngoài vòng tròn', thì Kỷ Dung Vũ vẫn tương đối có thể dung nhập được cái vòng đó, mặc dù ở trong "cái vòng" đó, cô cũng không được chào đón lắm.

Kỷ Dung Vũ ngẩng đầu lên, tay phải cầm bút nhẹ nhàng nâng gò má, làm cho chiếc cằm xinh đẹp của cô được nâng lên cao, mặc dù vẫn đang ngồi trên ghế, nhưng khi đối mặt với Bạch Sắc Vi đang đứng, thì cô cũng hề yếu thế chút nào:

"Có việc gì không?"

Tư thái của cô rất tự nhiên mà lại cao quý, khiến Bạch Tường Vi hơi sững sờ, trong lòng ít nhiều mang chút đố kỵ.

Cô ta lại không biết, phần lớn tư thái này là của bản thân Kỷ Dung Vũ, mà không phải của 'Kỷ Dung Vũ'.

Kỷ Dung Vũ lấy được ký ức 'Kỷ Dung Vũ', nhưng là thực sự chiếm được của 'Kỷ Dung Vũ', ngoại trừ làn da không tỳ vết, chính là 'Các khóa học thoái biến' của cô ấy khi ở Mỹ, bao gồm « trình độ lễ nghi quý tộc » « E ngữ - ngôn ngữ quốc tế thông dụng » và các loại kiến thức căn bản ở trường học.

"Đúng vậy." Bạch Sắc Vi hất mặt, nỗ lực che giấu sự hèn mọn và đố kỵ đang tràn lan trong lòng mình: "Cám ơn cậu lần trước giúp đỡ tôi."

Kỷ Dung Vũ khép sách lại, đứng lên: "Đi thôi." Cô hơi hất làn tóc xoăn sang một bên, cầm đưa lên và nhấc lên đôi giày cao gót 7 cm, trong nháy mắt giẫm ra một loại 'kiểu kỳ' thuộc về Kỷ Dung Vũ.

Trên sân thượng nhà trường, Bạch Tường Vi cũng không muốn lãng phí thời gian, hai người đứng yên, xác định bốn phía không có người, cô ta liền đi thẳng vào vấn đề:

”Ngày đó, thật sự cảm ơn bạn học Kỷ Dung Vũ đã cứu mình.”

Kỷ Dung Vũ nhìn Bạch Sắc Vi như nhìn người đần độn: “Không còn chuyện gì khác nữa à? Tôi nhớ là hình như chúng ta giống quen.”

Bạch Tường Vi suy nghĩ một hồi, nói: “Cậu và bạn học Hiên Viên quen biết à?”

”Liên quan gì đến cô?” Kỷ Dung Vũ ngao mạn nói.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 15: Kẻ Ngu [Bia Đỡ Đạn Tiểu Thư Không Cam Lòng (14)]

Sắc mặt Bạch Tường Vi trắng bệch, có phần khó chịu: “Ngày hôm sau, anh ta có. . . có trả thù cậu không. . .”

”Một chuyện nhỏ như vậy mà cô cũng nhớ đến tận giờ à, cô cho rằng chúng tôi ai cũng giống như cô, nhàm chán quá mà đi làm những chuyện rảnh rỗi vậy hả?” Lời nói Kỷ Dung Vũ cũng không hề dễ lọt tai gì, thậm chí có phần không muốn buông tha cho kẻ đó.

Quả thật, Bạch Tường Vi đã chịu không nổi sự ngao mạn và coi thường của vị đại tiểu thư nào đó, nhưng nghĩ đến cảnh ngộ của bản thân trong vòng nửa năm qua, lại cần rằng. Cô ta cố gắng ép xuống sự phẫn nộ và ghen ghét với Kỷ Dung Vũ, nói: “Xin lỗi bạn học Kỷ, tôi thực sự không còn biện pháp nào khác. Mỗi ngày trôi qua, tôi, tôi, thậm chí, không thể nào học tập tốt được. Tôi nghĩ, nếu như chúng ta đều đang gặp rắc rối, thì có thể đến nhờ bạn học Hiên Viên để giúp đỡ. Dù sao, chúng ta coi như, coi như cũng. . . từng giúp đỡ anh ta. . .”

Kỷ Dung Vũ thật sự cũng theo không kịp “mạch não” của vị nữ chính 'khác người' trong thế giới vườn trường này rồi. Chẳng lẽ chỉ bởi vì Hiên Viên gì gì đó ở trường chưa từng tiếp xúc với bất kỳ nữ sinh nào? Chỉ có, mình và cô ta coi như từng gặp tên Hiên Viên kia, nên cảm thấy cái tên đó sẽ vì bọn cô có từng tiếp xúc qua mà đối với các cô sẽ có khác biệt? Hay là do sự ngao mạn đến “ngu xuẩn” của cô có thể làm tấm mộc cho cô ta?

Cô ta dựa vào cái gì mà cho rằng tên Hiên Viên kia phải giúp đỡ? Hay là cô ta nghĩ mình có thể làm cho anh ta xúc động?

Mặc kệ vì lý do gì, Kỷ Dung Vũ cực kì khinh thường vị nữ chính này. Quả nhiên, chỉ có thể là 'suy nghĩ' trong thế giới sân vườn trường, xây dựng thuộc tính nhân vật kiểu gì thế không biết, nếu như Hiên Viên Hành Dã cuồng ngao mà thích một người nào đó, có phải cũng giống trong nguyên văn điên cuồng liều lĩnh không đây. Cô càng không thể nào tưởng tượng nổi, trong nguyên văn, cuối cùng Hiên Viên Hành Dã cuồng ngao đó làm sao thích được Bạch Tường Vi vậy, còn khẳng khái một mực không phải 'cô ấy' thì không được?

”Bản tiểu thư nhìn ngu lắm sao?” Kỷ Dung Vũ mặt khiêu khích, không lạnh không nhạt mà giễu cợt: “Chúng ta không quen! Tôi và Hiên Viên lại càng không quen biết! Cô đã coi trọng người ta, mà lại muốn để bản tiểu thư làm bia đỡ đạn cho cô?”

Lần này thì Bạch Tường Vi đỏ mặt, suy nghĩ ở sâu trong đáy lòng bị vạch trần nên vô cùng xấu hổ và tức giận: “Cô, cô đừng nói vậy!”

”Loại người như cô, tôi đã thấy nhiều. Chúng ta vốn không quen biết, còn tưởng rằng có chuyện gì chứ, hừ!”

Kỷ Dung Vũ nhìn cũng không nhìn Bạch Tường Vi, quay đầu bước đi, nhắc lên giày cao gót 7cm, bước đi ưu nhã mà rời khỏi sân thượng.

Hơi ngược mắt, Kỷ Dung Vũ nhìn trên bản đồ, trong góc sân thượng không ai chú ý tới có mấy chấm màu lam và màu lục, lại nghe đằng sau lưng, bởi vì không có người nên Bạch Tường Vi không có kỵ gì mà phát ra âm thanh trút giận, lần nữa nhếch miệng.

Thật không uống công cô phí hết tâm tư đem nữ chính 'dự dỗ' lên sân thượng. Lần này, nữ chính có 'nhảy nhót' thế nào đi nữa, cũng khó thay đổi ba lần ấn tượng xấu của mấy người Hiên Viên Hành Dã về cô ta.

Sau khi trút giận xong thì Bạch Tường Vi cũng rời đi, không hề hay biết rằng ngay tại trong góc nào đó, có người con trai mà từng đối với cô ta là rất quan trọng, đã lắng nghe toàn bộ trò hề vừa rồi.

Sắc mặt Hiên Viên Hành Dã lạnh lẽo, nửa tựa vào vách tường, hai tay đút trong túi quần, nửa cúi đầu, khiến trên trán tóc tán loạn vừa vặn che khuất đôi mắt, thậm chí, không khí xung quanh bởi vì anh ta im lặng mà nhiệt độ càng hạ xuống. Chờ đến lúc anh ta ngẩng đầu lên, bất kì ai cũng có thể thấy rõ rằng sự phẫn nộ dưới đáy mắt của anh ta.

'Rầm' !

Rất cục thì Hiền Viên Hành Dã cũng một chân đạp lên mặt tường một cái, nhưng dường như bởi vì sự kiện rơi xuống hồ lần trước, nên lực độ anh ta cũng thu lại không ít, chẳng qua giống như trút giận. Anh ta cười lạnh một tiếng: “Tôi thật sự không biết, bản thân khi nào lại thành cái người 'ngu dại' trong mắt mấy kẻ 'bình dân'? Ngay cả, người phụ nữ kia cũng nhìn ra, tôi 'ngu xuẩn' đến thế à?”

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Quyết Đoán. [Bia Đỡ Đạn Tiểu Thư Không Cam Lòng (15)]

Editor: Grey Vũ

Beta: Mạc Nhiên

Gia thế của Hiền Viên Hành Dã được coi là nhất lưu thế gia. Còn nhà họ Kỳ dẫu rằng chỉ là gia tộc nhị lưu nhưng cũng không có bê bối gì, gần đến đời thứ ba mới nhanh chóng trở thành một gia tộc có tiềm năng. Đến đời của Kỳ Dung Vũ- đời thứ ba thì miễn cưỡng được coi như là nhị lưu thế gia, thân phận và địa vị có thể khiến nhiều người ngưỡng vọng (*), thế nhưng so với nhị lưu thế gia thực sự thì chênh lệch không ít, càng không nói đến gia tộc lâu đời như Hiền Viên. Cho nên Kỳ Tử Duệ có thể vào trong nhóm của Hiền Viên Hành Dã cũng là may mắn, miễn cưỡng được người trong cái vòng luẩn quẩn này tán đồng, nhưng về một phương diện nào đó, thì có thể coi như là kẻ phụ thuộc, không có tiếng nói.

(*) Ngưỡng vọng: Kính trọng và ngưỡng mộ.

Vì vậy mà...

Kỳ Tử Duệ tức giận nhìn cánh cửa lớn bên trên sân thượng, tựa hồ còn có thể nhìn thấy cô nữ sinh tóc dài xoăn xoăn lộn sóng, thấp thoáng bóng dáng kiều ngạo không biết trời cao đất rộng của cô. Tuy rằng cô không mắng nhiếc Hiền Viên Hành Dã một câu nào, nhưng ai cũng nghe được từ lời của cô sự lạnh nhạt, không hề để bụng một chút gì.

Quả nhiên là một đứa con gái chỉ có thể làm bình hoa! Xinh đẹp mà đầu óc thì không thể dùng nổi. Trong nhà rõ ràng yên tĩnh nhất gan vậy mà ở bên ngoài lại dám dùng tên tuổi nhà họ Kỳ để giễu võ giương oai! Quả thực sự cái vị thiếu gia này ghi hận cái đứa con gái dân đen ngu xuẩn kia, giận cho đánh mềo Kỳ Dung Vũ, sợ sẩy sẽ giận cá chém thớt luôn cả nhà họ Kỳ.

“Trong trường học quả nhiên toàn loại con gái không biết trời cao đất rộng. Vốn tưởng rằng có thể kiên trì chịu được mấy tháng nhọc nhằn, đang định cho cô ta chút lời khen, hóa ra...” Mộ Dung Lam lỡ đềnh nói: “Cái loại dân đen này có vài phần tâm cơ đấy, còn biết tìm cái khiến che chắn. Không biết là cô ta còn những thủ đoạn nào nữa. Đúng rồi, nếu tôi không nhìn nhầm, cái ‘bia đỡ đạn’ kia hẳn là đứa em gái ngoài giá thú của nhà cậu?”

“Quả là một con ngu! Không nghĩ rằng con nhóc này dám dùng danh tiếng nhà họ Kỳ mà ở bên ngoài ngang ngược.” Kỳ Tử Duệ nói: “Thế nhưng cái loại dân đen kia lại dám lợi dụng nhà họ Kỳ!”

“Nhà họ Kỳ thì là cái gì?” Hiền Viên Hành Dã bỗng dừng ngẩng đầu, con ngươi màu đen kiều ngạo lẫn lộn những loại cảm xúc thâm trầm.

Trái tim của Kỳ Tử Duệ bỗng dưng co rút, đập thành thịch.

Hiền Viên Hành Dã có ý gì? Không lẽ anh ta thực sự giận cá chém thớt nhà họ Kỳ? Nghĩ như vậy, Kỳ Tử Duệ lập tức hận không thể chạy xuống giết chết Kỳ Dung Vũ: “Hiền Viên...”

Dường như nhìn thấu nỗi lo sợ của Kỳ Tử Duệ, Hiền Viên Hành Dã cười tùy ý: “Yên tâm, không liên quan tới nhà họ Kỳ.”

Kỳ Tử Duệ không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

“Thế còn con gái tư sinh nhà họ Kỳ? Cái loại dân đen kia thì sao?” Mộ Dung Lam bỗng nhiên cười nói: “Cậu định xử lý cái loại dân đen cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga kia thế nào?”

Hiền Viên Hành Dã im lặng, nhìn Kỳ Tử Duệ, một lát sau cất lời: “Không cần để ý đến họ.”

Không cần để ý đến?

Mấy người nhìn nhau, không biết phải nói gì.

Hành xử thế này hoàn toàn không giống tính cách cuồng ngạo lạnh lùng của Hiền Viên Hành Dã chút nào, thế mà lại trực tiếp mặc kệ cái loại dân đen làm cản này? Hay là Hiền Viên Hành Dã nhìn trúng cái loại dân đen này?

“Không phải ai cũng giống như cái loại dân đen dốt đặc cán mai ấy” Giọng nói Hiền Viên Hành Dã có chút mệt mỏi, anh ta bóp thái dương, thế nhưng giọng điệu lại mang theo quyết đoán không thể xâm phạm: “Nếu cô ta có làm chuyện gì điên khùng, hiển nhiên sẽ có người khiến cô ta đẹp mặt. Nếu quá đáng lắm thì khiến cô ta hoàn toàn biến mất khỏi học viện Bauhinia quý tộc đi!”

Học sinh bình dân bị đuổi học viện Bauhinia quý tộc, không ai cảm thấy người đó còn có tương lai tràn đầy ánh sáng, thậm chí thế lực sớm không xem người đó vừa mắt lúc trước trong học viện, không chừng sẽ trực tiếp ra tay đối phó, khiến gia đình người đó không còn chỗ đứng. Ý kiến này của Hiền Viên Hành Dã cực kì hiệu quả, anh ta không cần trực tiếp ra tay, không đánh mà thắng.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Theo Đuổi [Tg1: Bia Đỡ Đạn Tiểu Thư Không Cam Lòng (16)]

Quả nhiên, con cháu nhà quyền thế không gì ngoài mấy kẻ ngu dốt. Thế nhưng, bọn họ cũng không giống như mọi người thường nghĩ: những kẻ có tiền thì có thể tùy hứng bất cứ lúc nào. Họ luôn biết phải chừng mực, phải biết điểm mấu chốt không thể vượt qua. Nhưng bởi vì thân phận và địa vị khác nhau, nên khiến cho những người không thuộc cái vòng luân quản này không có cách nào tiếp nhận được nó.

Một chỗ khác ngoài sân thượng, trước một cửa sổ phòng học cao cấp, Ân Hiền Vũ im lặng thu tầm mắt lại, ánh mắt dần dần hạ xuống, dáng vẻ cũng như tâm trạng của anh đều rất bình tĩnh.

Cuộc nói chuyện của Kỷ Dung Vũ và Bạch Tường Vi tan rã trong không vui, mà kể từ ngày hôm đó, quan hệ bạn học của hai người cũng rất khó để duy trì.

Trước kia luôn cứng cỏi chịu đựng, nay Bạch Tường Vi bắt đầu thay đổi trở nên mềm mại và phản kích lại những kẻ đã từng giờ thủ đoạn bắt nạt cô ta. Trước khi tới trường học thì cô ta chuẩn bị 1 cái túi để phòng bị và dự trữ quần áo trong đây; còn sách vở thì ngày hôm đó học môn gì thì mang sách vở môn đó và luôn để lên trên mặt bàn, lúc đi đâu thì trực tiếp mang theo cùng; và cũng không xuống căn tin ăn cơm trưa như lúc trước, mỗi ngày mang theo một hộp cơm từ nhà đến để tránh việc xuống căn tin đang bụng cơn đói thì bị những kẻ 'vô ý' dẫm vào; muốn vào nhà vệ sinh mà gặp một ai đó ngăn cản không cho vào, thì việc đầu tiên là không gây gỗ với những kẻ đó mà trực tiếp đi tới phòng làm việc của giáo viên.

Và vân vân.

Mà những thứ này đều không phải là phản kháng kịch liệt gì, nên nó khiến cho những kẻ bắt nạt cô ta vô cùng khó chịu và có phần tức giận, thế nhưng chưa đến nỗi thẳng cấp thủ hận hơn trước. Nhưng dù sao chẳng nữa, thái độ cô ta đã thể hiện ra thế này thì chắc hẳn cô ta sẽ không im lặng chịu đựng mà không phản kháng.

Cùng lúc đó, thay vào sự im lặng thì cô ta ngang nhiên, lớn mật mà triển khai theo đuổi hoàng tử Hiền Viên - Hiền Viên Hành Dã của học viện Bauhinia quý tộc !

Cô ta chỉ là một đứa 'dân đen' thấp kém nên không muốn mọi nỗ lực của mình bị người khác cho rằng là 'chim sẻ muốn hóa phượng hoàng', nên cô ta sẽ thể hiện theo cách riêng của mình, cho dù thân phận có chênh lệch đi nữa, thì tình yêu vẫn có thể nảy mầm, vẫn có thể dùng tấm chân tình để theo đuổi tình yêu của bản thân.

Cô ta đích thân chuẩn bị một bữa trưa vô cùng thịnh soạn, nhưng lại không có cách nào khiến cho Hiền Viên Hành Dã có thể thấy nơi cô ta đang đứng; cô ta tự tay làm một cái khăn quàng cổ và một đôi bao tay vô cùng tinh tế; cô ta cẩn thận thu thập mọi tin tức lớn nhỏ liên quan đến tài chính và kinh tế chỉ để đưa cho anh ta. . .

Cô ta dường như muốn từ trong sinh hoạt, từ từng chi tiết, tinh tế tí mĩ mà từ từ dung nhập vào đời sống sinh hoạt của Hiền Viên Hành Dã .

Nhưng cũng bởi vì một loạt hành động đó của cô ta, mà hận thù của các học viên trong học viện Bauhinia quý tộc lần nữa bị cô ta kéo lên, cô ta chắc sẽ không bao giờ có thể thấy loại nhất quyết 'đập nổi dìm thuyền' này của bọn họ, thậm chí ngay cả Kỷ Dung Vũ cũng cảm thấy điên khùng và không thể nói lý. Việc bắt nạt và gạt bỏ cô ta của các học viên cũng thẳng cấp lên, nhưng dù cho cô ta có mặt mũi bầm dập thì cô cũng sẽ gió mặc gió, mưa mặc mưa. Vì thế, cô chỉ cần làm tốt kế hoạch của mình, còn việc khác không cần để tâm.

Bất cứ một thứ đồ gì của cô ta đều không đưa tới được bên người Hiền Viên Hành Dã. Không biết vì cái gì, Hiền Viên Hành Dã cũng không bởi vì cô ta theo đuổi mà có hành động gì. Nhưng vì Hiền Viên Hành Dã yên tĩnh như thế nên mọi người dù có ức hiếp Bạch Tường Vi, thế nhưng cũng không có ai dám trực tiếp ném thẳng cô ta ra khỏi học viện, khiến cho cái loại theo đuổi không hồi đáp kì dị này tiếp tục kéo dài.

Không ít người rằng, Bạch Tường Vi là không giống, không đúng, phải là Hiền Viên Hành Dã mới không giống. Nếu lấy tính tình của Hiền Viên Hành Dã, thì cái loại phụ nữ không biết trời cao đất rộng này đã bị ném ra ngoài từ lâu rồi, nhất là cô ta ngang nhiên không biết xấu hổ, to gan mà theo đuổi, khiến cho người trong vòng cũng bắt đầu suy đoán, thậm chí nhà Hiền Viên cũng rục rịch. Cho nên, trải qua hơn nửa năm, với sự việc Bạch Tường Vi bị

bất nạt, lại sau một thời gian đỉnh điểm, bắt đầu từ từ giảm xuống.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Cơ Hội. [Tgt1: Bia Đỡ Đạn Tiểu Thư Không Cam Lòng (17)]

Editor: Grey Vũ

Beta: Mạc Nhiên

Trong lúc này, Kỷ Dung Vũ từ học sinh năm nhất được lên năm hai thì Bạch Tường Vi đã kiên trì nửa năm – cuối cùng cũng ôm “đồ vật tình yêu” ngã ở chỗ “chuyên dụng” của cô ta, trong một buổi trưa mưa gió rền rĩ, mặt mũi bầm dập, suy yếu mà té xỉu. Ngay cả Kỷ Dung Vũ cũng tán thưởng, Bạch Tường Vi có thể nhẫn nhịn, có thể tàn nhẫn với chính bản thân cô ta, có lòng kiên trì, cũng có tâm kế, khó trách trong nguyên tác có thể trở thành người đứng bên cạnh Hiên Viên Hành Dã. Suốt một năm bị bất nạt, suốt nửa năm kiên trì, khiến Kỷ Dung Vũ cũng than thở.

Cái ngã của Bạch Tường Vi khiến mọi người đều nhìn chăm chăm Hiên Viên Hành Dã, thậm chí có cả bạn bè vẫn luôn đi cùng anh ta.

Nhưng Hiên Viên Hành Dã là ai? Anh ta sẽ quản người khác chết sống ra sao ư?

Sở dĩ anh ta mặc cho Bạch Tường Vi làm mấy trò hề đó lâu như vậy, một mặt là muốn xem chút thủ đoạn của cô ta, một mặt là do anh ta đã sớm dẫn dò người khác, trừ việc cô ta ngày nào cũng xuất hiện ở trong góc một chút, những đồ có liên quan đến cô ta cũng sẽ không xâm nhập vào đời tư của anh, vậy nên anh căn bản cũng quên có một người như vậy. Một mặt khác là do cô ta đã cứu Hiên Viên Hành Dã lần trước lúc anh ta ngã xuống nước, tuy cô ta cũng có lòng riêng, nhưng xác thực anh ta cũng luôn ghi nhớ thứ ân tình ít ỏi này.

Có thể nói, Hiên Viên Hành Dã quả thật là một người cực kì có nguyên tắc.

Ở điểm này, bạn bè thân thuộc với Hiên Viên Hành Dã biết, người “ý hợp tâm đầu” với Hiên Viên Hành Dã là Bạch Tường Vi trong nguyên tác biết, mà giờ đây, Kỷ Dung Vũ, người biết toàn bộ cốt truyện cũng rõ ràng.

Thế nhưng, Bạch Tường Vi của hiện tại căn bản không biết.

Hành động công khai ấy của cô ta đã hoàn toàn phá vỡ thế cân bằng, cũng hoàn toàn tiêu diệt sạch chút ân tình của Hiên Viên Hành Dã với cô ta.

“Trong học viện, không cần kẻ yếu đuối nhu nhược thế này.” Một câu này của Hiên Viên Hành Dã đã tuyên án tử hình cho Bạch Tường Vi.

Bắt đầu không giống, ấn tượng đầu tiên cũng không giống, Hiên Viên Hành Dã lúc trước thấy cô ta thông minh cứng cỏi, cũng đồng thời thấy được dã tâm và thủ đoạn của cô ta, thế nên mặc kệ cô ta làm gì đều không có chút tác dụng nào cả. Kỷ Dung Vũ thậm chí không cần can thiệp nhiều, tình yêu giữa Bạch Tường Vi và Hiên Viên Hành Dã cũng đi theo hai hướng hoàn toàn khác nhau.

Mà không có “tiền tuyến” Hiên Viên Hành Dã, những vị kỳ sĩ nam phụ trong vòng luẩn quẩn của Hiên Viên Hành Dã cũng không hề tiếp xúc với Bạch Tường Vi. Chính vì vậy mà Bạch Tường Vi bị Hiên Viên Hành Dã tuyên án tử hình, sau khi rời khỏi học viện Bauhinia sẽ không có kết quả tốt lành.

Kỷ Dung Vũ trầm nghĩ, quả nhiên đây là thế giới thứ nhất, căn bản chỉ để thử tay nghề cô thôi chẳng? Cho nên nhiệm vụ cũng không khó như cô nghĩ. Nhưng tâm nguyện của người ủy thác cũng chưa hoàn thành, nên cô không thể chỉ vì chia rẽ đôi tình nhân “Hiên Viên Hành Dã” và “Bạch Tường Vi” thành công mà tự mãn.

Kỷ Dung Vũ cực kì cố gắng mà sắm vai thiếu nữ kiều ngạo bên ngoài nhưng nội tâm nhu nhược, nỗ lực học tập tri thức giáo dục tình anh, hơn nữa còn lợi dụng được cốt truyện mà nhanh chóng khiến nguồn tài chính của bản thân trở lên lớn mạnh. Số tiền tiêu vặt của cô mà nhà họ Kỷ cho cơ bản là không nhiều lắm nên cô không hề động tới, mặt khác, con số trong tài khoản ngân hàng RS đang bảo mật của cô mỗi ngày đều gia tăng với tốc độ khó tin. Khác với thương nhân khác, nguồn tài chính mà cô sở hữu hiện tại đều là “không bỏ vốn”, chỉ cần ngủ một năm mà thôi, chỉ sợ toàn bộ tiền mặt lưu động của nhà họ Kỷ cũng không nhiều bằng tiền trong tay cô.

Cô tựa như một người đứng xem, lạnh nhạt mà nhìn Bạch Tường Vi dường như dùng cả tính mạng của mình để đuổi theo “tình yêu”, sau đó, mọi thời gian, dã tâm và tương lai của cô ta đều triệt để tàn lụi vì một câu nói của Hiên Viên Hành Dã. Sau một năm nhẫn nhục chịu đựng nhà họ Kỷ, Kỷ Dung Vũ cuối cùng cũng tìm được cơ hội đầu tiên để đả kích nhà họ Kỷ

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Huyết Phi. [Tgt1: Bia Đỡ Đạn Tiểu Thur Không Cam Lòng (18)]

Editor: Grey Vũ.

Beta: Mạc Nhiên.

Trong nguyên tác thì lúc này, Kỳ thị đang cạnh tranh để giành được một hạng mục quốc tế. Hạng mục này có thể giúp Kỳ thị an toàn vượt qua thời kì biến động, vững vàng mà tiến thêm một bước, sau một thời gian lặng lẽ liên tục theo kịp nhịp đập của nhất lưu gia tộc.

Cuộc cạnh tranh cực kì khốc liệt, cái hạng mục quốc tế này thậm chí còn khiến cho gia tộc nhất lưu thế gia lâu đời có uy tín cũng thêm nhỏ dãi, không ai muốn từ bỏ cơ hội giúp gia tộc của mình tiến một bước dài hơn, mà vì nguyên nhân nào đó, tại ngày cạnh tranh cuối cùng, Kỳ thị lại chộp được hạng mục này. Còn về phần “nguyên nhân nào đó”, chính là do người ủy thác “Kỳ Dung Vũ” mang lại cho Kỳ gia cơ hội này.

Người ủy thác quả thật cực kì bất hạnh, bên ngoài cô tuy ngao kiêu (*), thực ra lại cực kì miễn cảm và tự ti, cô hâm mộ và khát vọng được gia tộc chấp nhận nhưng từ trước đến nay lại không nhận được sự tôn trọng và tán thành nào cả.

(*) Ngao kiêu: Hay có thể hiểu là người có kiểu tính cách Tsundere- Những người rất dễ “xù lông” khi bị trêu chọc, nhưng bên trong cực kì ảm áp và tình cảm.

Người phụ trách hạng mục quốc tế này là một người nước ngoài, bản thân người này chính là người chỉ đạo hạng mục này, nhưng chẳng qua ông ta tự mình đến Trung Quốc chỉ để du lịch thả lỏng mà thôi, cho nên dù không phải là không thêm để ý chút nào đến buổi đấu thầu, nhưng ông ta vẫn cho mọi người một chút không gian để họ dần ở một mức độ nào đó. Thế nhưng hết lần này tới lần khác đều là Kỳ thị chộp được cơ hội này.

Người nước ngoài này tên là Miles, là một người thích đồ cổ. Tiền đối với ông ta mà nói chẳng qua chỉ là mấy con số mà thôi, lí do ông ta tới Trung Quốc chủ yếu là do đồ cổ. Ông ta có một phòng trưng bày cực kì nhiều thứ đồ cổ, thậm chí một số trân bảo còn sót lại của Trung Quốc ở nước ngoài anh ta cũng đã thu thập được không ít. Trong đó có một bộ ngọc huyết phi, là đồ vật mà ông ta quý nhất trong bộ sưu tập đồ cổ.

Một bộ huyết phi được chạm trổ tinh mỹ, cả bộ gồm hai mươi tư miếng, được khắc từ một khối huyết ngọc cực kì mỹ lệ, được danh gia điêu khắc, phải nói là có một không hai. Theo sách sử thì mặt trước của ngọc bội khắc lên những chiến công vĩ đại của XX hoàng đế trừ danh lịch sử tại Trung Quốc trong hai mươi tư năm trị vì, ghi lại sự thịnh vượng với mọi mặt mà ông ta đã làm được: trị thủy, chiến tranh, ra khơi, đổi mới, tình yêu, con cái, ... Mặt trái của ngọc bội là lời hoàng đế tự mình tổng kết và đánh giá ông ta trong một năm qua, có giá trị khảo cổ và ý nghĩa lịch sử cực cao.

Miles là fan hâm mộ nước ngoài của vị hoàng đế này, ông ta mất ba mươi năm, huy động rất nhiều nhân và vật lực nhưng chỉ sưu tầm được có hai mươi ba mảnh, mảnh cuối cùng ông ta tìm mãi vẫn không thấy. Ông ta lần này đến Trung quốc ít nhiều cũng cho rằng đến cội nguồn của bộ huyết phi đó để thử chút may mắn, mà thật may mắn, nguyện vọng của ông ta được thực hiện.

Mảnh ngọc cuối cùng này ghi lại “chiến tranh”, được ông ta mua từ nhà họ Kỳ.

Tất nhiên, mảnh ngọc này là do vị mẹ đẻ không chút thân phận địa vị gì trao cho “Kỳ Dung Vũ”, cũng là bảo vật gia truyền mà tổ tiên cô ấy gặp may có được. “Kỳ Dung Vũ” một lần nghe thấy cha và anh trai nói chuyện liên nghĩ tới bảo vật gia truyền của mình, vì muốn được gia tộc và người thân thừa nhận, cô ấy đem mảnh ngọc vô giá, thứ duy nhất liên quan tới mẹ đẻ của mình “mang” ra ngoài.

Nhà họ Kỳ bán khối huyết phi này không những được giá cao mà còn giành được hạng mục này, do được Miles trợ giúp, bắt đầu nhanh chóng tiến lên trở thành nhất lưu gia tộc, nhưng ngay cả tiền bán huyết phi, một đồng “Kỳ Dung Vũ” cũng không được hưởng, hơn nữa vì chuyện xấu mà “Kỳ Dung Vũ” làm sau này, người ta đã triệt để quên sạch sẽ sự cống hiến của cô cho nhà họ Kỳ.

Không lợi dụng huyết phi? Kỳ Dung Vũ cô cũng không phải là đồ ngốc. Nhưng là người Trung Quốc, cho dù đây chỉ là thể giới ủy thác, cô cũng không lạnh lùng như người nhà họ Kỳ được. Nước Trung Quốc quả thật có rất nhiều phương diện không hề tốt, thậm chí còn có thể coi là xấu xa, nhưng cô là người Trung Quốc nên không thể vì vậy mà phi nhổ quốc gia, phi nhổ quê hương của mình. Nên Kỳ Dung Vũ chắc chắn sẽ lợi dụng huyết phi, nhưng cô tuyệt đối sẽ không bán mảnh huyết phi đặc biệt có giá trị to lớn này đi.

Lời của editor: Chương này vừa khó hiểu vừa nhàm chán TvT.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 20: Hợp Tác [Tgt1: Bia Đờ Đạn Tiểu Thư Không Cam Lòng (19)]

Editor: Grey Vũ

Nghĩ tới người ngoại quốc đóng một vai trò khá quan trọng trong vụ ân oán của Kỳ Dung Vũ với Kỳ gia ở nguyên tác, sau đó hồi tưởng lại sự chuẩn bị thâm lặng của bản thân suốt một năm qua, Kỳ Dung Vũ nhếch miệng cười.

Công ty, người tài, tài chính, thậm chí nhờ biết trước cốt truyện mà có được hầu hết các mạng lưới quan hệ xã hội đặc biệt, mọi chuyện đều đã đứng đúng chỗ của mình.

Nếu một công ty vô danh nhận được dự án này, không biết nhà họ Kỳ sẽ nghĩ gì đây? Mất cơ hội này, những cơ hội ba năm sau mà nhà họ Kỳ có được trong nguyên tác đều sẽ bị ảnh hưởng do không có sự giúp đỡ lặng lẽ của Miles. Hơn nữa, nhờ chuyện này, Kỳ Dung Vũ chắc chắn sẽ không trở thành vị hôn thê của Hiến Viên Hành Dã.

Từ lúc Miles đến Trung Quốc tìm kiếm huyết phi mãi mà không có kết quả, thậm chí phải thất vọng thì cuộc cạnh tranh đã bắt đầu rồi.

Kỳ Dung Vũ giống như thợ săn rình mồi, lặng lẽ nhẫn nhịn để chờ đợi cơ hội. Cô không lập tức đi tìm Miles ngay, cũng không định khiêu chiến với mấy công ty khác. Năm ngày trôi qua, cuối cùng Kỳ Dung Vũ cũng gọi điện cho Miles, nhanh chóng quyết định ngày gặp ông ta.

Không ai biết Miles và Kỳ Dung Vũ nói gì, lúc Giám đốc Hale và đội ngũ tinh anh của ông- người dưới trướng Kỳ Dung Vũ, đi qua sân khấu bỗng nhìn thấy Kỳ Dung Vũ đang vui vẻ trò chuyện với Miles, không những thế, Miles còn tỏ vẻ vô cùng tiếc hận.

“Vũ, nếu tôi trẻ hơn mười tuổi, tôi nhất định sẽ theo đuổi cô.” Miles nhìn mỹ nữ đang mỉm cười tự tin đến sáng ngời trước mắt, nửa đùa nửa thật nói: “Nếu không thì cô thử suy nghĩ về con trai tôi chút nhé.”

“Chiến thuật tấn công bên sườn không hợp với ông đâu, Mr.Miles.” Kỳ Dung Vũ nói nửa anh nửa trung, giọng nói vương chút trên choker: “Không có chuyện mang vật này về nhà ông đâu, hết hi vọng đi thôi.”

Miles hài hước ôm ngực: “Cô thật là một người phụ nữ ác độc, cô làm tôi đau lòng lắm đấy!”

Kỳ Dung Vũ ưu nhã nhún vai: “Yên tâm đi, ông có thể tới xem vật này bất kì lúc nào ông muốn, tôi rất hoan nghênh người bạn như ông.”

Miles mỉm cười: “Tôi chưa bao giờ thấy một người phụ nữ mâu thuẫn như cô, Miss Vũ thân mến, nhưng là một thương nhân, trước khi thấy thực lực của cô, tôi cũng không thể yên tâm mà tùy tiện giao cho cô hạng mục lớn như vậy.”

Kỳ Dung Vũ cười: “Ông cứ yên tâm, tôi cũng không thích đốt tiền của mình đâu. Tin tôi đi, giao hạng mục này cho tôi và ông sẽ có được càng nhiều thứ.”

Miles chỉ mỉm cười không nói, tuy nhiên lòng ông vẫn còn chút nghi ngờ nho nhỏ, tận đến khi nhìn thấy Hale đứng đằng sau Kỳ Dung Vũ liền hoàn toàn yên tâm: “Hóa ra là anh?” Ông giật mình, “Hale? Không ngờ lại gặp anh ở đây... Vậy là tôi yên tâm rồi.”

Hale bắt tay với Miles, cười khò: “Không hiểu sao tôi luôn có cảm giác bị Boss lợi dụng nhỉ,... Haha, Miles, chúng ta lại gặp nhau rồi.”

Miles nói: “Rất vui khi thấy anh trở lại làm việc. Không ngờ anh lại thành giám đốc dưới trướng Vũ! Vũ quả không phải người tầm thường.”

Hale tán thưởng: “Cô ấy là một người rất tài giỏi, có năng lực quyết đoán và rất tinh tế.”

Một cô gái Trung Quốc nhỏ tuổi, sử dụng nguồn tài chính do chính cô tạo ra, một mình khám phá được nhiều nhân tài, hơn nữa yên tâm giao hết việc cho người khác, loại quyết đoán và tự tin này khiến một người đàn ông đã lớn tuổi như ông cũng cảm thấy khâm phục.

Lời của Editor: Đạo này lười quá OwO, lúc đầu truyện có lẽ sẽ không hay, nhưng càng về sau càng ổn định, văn kiểu này đọc phải kiên nhẫn lắm lắm luôn, mãi các thể giới sau giọng văn mới thực sự trưởng thành.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Tới Tâm Nguyên Nhân Sinh Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.